உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும்வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகை.

"எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்"—திருவள்ளுவர்.

தொகுதி-௩௰] ஆங்கீரஸ ஹு ஆவணிமீ [பகுதி-௧௰.
Vol. XXX. August-September-1932. No. 10.

உள்ளுறை.

பத்திராசிரியர்—திரு. நாராயணையங்கார்.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ 4.] [தனிப்பிரதி அணா—8.
வெளிநாடுகளுக்கு ரூ 4—8—0.

1932.

Printed by Srimathu Raja M Dinakara Bahadur Avl , and published by Thiru. Narayana Iyengar, at the Tamil Sangam Power Press, No. 54, New Jail Road Madura.

ஒரு வேண்டுகோள்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை வெளிவரும் இச்செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் வெளியிடுமாறு பொருளுரைகளும், மதிப்புரைவேண்டிப் புத்தகம் முதலியனவும் அனுப்புவோர் அவற்றைப் பத்திராதிபர், செந்தமிழ், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை என்று விலாசமிட்டும்,

செந்தமிழில் வெளியிடுமாறு அனுப்பும் விளம்பரங்களையும் பாண்டியன்புத்தகசாலைக்கு நன்கொடையாக அனுப்பும் புத்தகம் முதலியவைகளையும், செந்தமிழ் செந்தமிழ்ப்பிரசுரங்கள் தமிழ்ச்சங்கப் பிரசுரங்கள் சங்கக்கலாசாலை சங்கப்பரீக்ஷைகள் முதலியவைசம்பந்தமாக அனுப்பும் கடிதங்கள் மணியார்டர்கள் முதலியவற்றையும், இன்னும் இச்சங்கசம்பந்தமாயறியவிரும்பியெழுதும் பிறவற்றையும் மானேஜர், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை என்று விலாசமிட்டும் அனுப்புமாறு இதன்மூலம் கேட்டுக்கொள்ளலாயிற்று.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்,
மதுரை.

லக்ஷ்மீநாராயணையர்,
மானேஜர்

உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-௩௰] ஆங்கீரஸஹு ஆவணிமீ [பகுதி-௧௰.
Vol. XXX. August-September-1932. No. 10.

லூயி பாஸ்டியர்.

அவரது இளமைப்பருவமும் அவர் செய்த ஓர் ஆராய்ச்சியும்.

[பி. என். அப்புஸ்வாமி ஐயர்.]

இவர் 1822-ம் வருஷத்திலே பிரான்ஸ்தேசத்திலேயுள்ள டோல் என்னும் ஒரு குக்கிராமத்திலே பிறந்தார். இவருடைய குடும்பத்தார் தலைமுறைதலைமுறையாகத் தோலைப் பதனிடுந்தொழிலைக் கைக்கொண்டிருந்தனர். இவருடைய தகப்பனாரும் குடும்பத்தொழிலையே கையாண்டு நடத்திவந்தார். ஆகலால் பாஸ்டியரின் இளமைப்பருவமானது துர்க்கந்தம்வீசும் இத்தொழிலிலேயே கழிந்தது. இவர் சிறுவயதில் வசித்து விளையாடி வாழ்நாள் கழித்துவந்த இடங்களுக்கு அருகிலுங்கூட சாதாரணமான மூக்குகளைப்பெற்ற மனிதர்கள் போகமுடியாது. இவர் சிறுபிராயமாயிருக்கும்பொழுதே இவருடைய தகப்பனார் டோல் என்னும் கிராமத்தை விட்டுவிட்டுச் சற்றுப் பெரிய ஆர்பாய் என்னும் கிராமத்துக்குக் குடும்பத்தோடு குடிவந்துவிட்டார். அங்கும் முன்போலவே தம் குடும்பத்தொழிலையே அவர் நடத்திவந்தார். அவர் பாலியத்தில் பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போய்க் கல்வி கற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆயினும், கல்வியிலுள்ள ஆசையால், தம்முடைய முயற்சியாலேயே மிகவும் சிரமப்பட்டு ஏதோ ஒரு சிறிதளவு கல்வியைத் தாமாகவே கற்றுக்கொண்டார். அறியாமையால் உண்டாகும் தீங்குகளையும், அறியாமையை அகற்றவல்ல கல்வியினால் விளையும் நன்மைகளையும் அவர்

நன்கு உணர்ந்திருந்தார். ஆகையால் தாம் கஷ்டப்பட்டதுபோலத் தம் மகனும் கஷ்டப்படக்கூடாது, தாம் எவ்வளவு ஏழையாயிருந்தபோதி லும் தம் மகனுடைய படிப்புக்கு யாதொருகுறையும் இருக்கலாகாது என்று கருதித் தம்முடைய சிரமத்தையும் பணச்செலவையும் சிறிதும் பொருட்படுத்தாமல் நாட்டின் தலைநகராகிய பாரிஸ்நகரத்திலேயுள்ள ஒரு பள்ளிக்கூடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து லூயியை அங்கே படித்துவரும்படி அனுப்பிவைத்தார். பாலியப்பருவப் பழக்கவழக்கங்களையும் அருமைச் சிநேகிதர்களையும் தாய்தந்தையரையும் விட்டுவிட்டு மூன்றூறுமைலுக் கப்பாலுள்ள ஒரு பெரிய நகரத்திலே இருப்பது தனிக்காட்டில் வாழ் வதுபோலவே லூயிக்குத் தோன்றிற்று. குடலைப்பிடுங்கும் கெட்ட நாற்றம் நாறும் ஆர்பாய் என்னும் கிராமத்தின் சிறுதெருவானது அவ ருக்குத் தேவலோகத்தைப்போலவே தோன்றியது. எப்பொழுது அதை மீண்டும் காண்போம் என்று ஏங்கி ஏங்கி நாட்களை எண்ணத் தொடங்கிவிட்டார். வர வர ஒருமணிநேரம் செல்வதுகூட ஒரு நாளாகவே லூயிக்குத் தோன்றிற்று. படிப்பிற் சிறிதுகூடக் கவனம் செல்லவில்லை. வீட்டு ஏக்கம் பிடித்தவர்கள் ஒன்றுக்கும் உதவாதவர் கள் அன்றோ? கடைசியாகப் பாரிஸ்நகரத்தில் இனிமேல் ஒரு க்ஷணம் கூட இருக்கமுடியாது என்று தம் தகப்பனருக்குக் கண்டிப்பாய் எழுதி விட்டார். அவரும் தம் மனோராஜ்யம் வீணானதற்காக மிகவும் மன வருத்தமடைந்தபோதிலும் உடனே பாரிஸ்நகருக்குவந்து லூயியை ஆர்பாய்க்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய்விட்டார்.

சிறிதுகாலம் நகரவாச சுகங்கள் அனுபவித்துணர்ந்த லூயி, ஊருக்குத் திரும்பிவந்த கொஞ்சநாட்களுக்கெல்லாம் அங்கே உள்ள குக்கிராம வாழ்க்கையிலுள்ள நிலைமைவேற்றுமைகளை உணர்ந்து, 'நான் மறுபடியும் பாரிஸ்நகருக்குப்போய், ஒழுங்காகப்படிக்கிறேன்' என்று மன்றாடிக்கேட்டுக்கொண்டார். ஆனால் அவர் தகப்பனர் அதற்குச் சிறிதும் இணங்கவில்லை. ஆர்பாயிலுள்ள சிறுபள்ளிக்கூடத்திலேயே லூயி சேர்ந்து நன்குபடித்துவர ஏற்பாடுசெய்தார். அன்றன்று பகலிற் பள்ளிக்கூடத்தில் லூயி படித்தவிஷயங்களையெல்லாம் ஒவ்வொருநாள் இரவிலும் தகப்பனும் மகனுமாகச் சேர்ந்து வீட்டில் படித்துவந்தார்கள். அதனால் இருவரும் பயன் அடைந்தனர். ஒருவன் தான் கற்றுக் கொண்ட விஷயங்களை ஒன்றும் கல்லாத ஒருவனுக்கு விளங்கும்படி

எடுத்துச்சொல்ல முயலும்போது கற்றுக்கொண்டவிஷயமானது மிகவும் தெளிவடையும், மனதிலும் பதிந்துநிற்கும், ஐயங்கள் நீங்கும். ஆதலால் இம்முறையால் லூயி அளவற்ற பயனடைந்தார். இவ்வாறு இரண்டு வருஷம்வரை ஆர்பாயில் படித்துவந்தார். பின்பு அண்மையிலுள்ள பேசன்சான் நகரத்துக்குப்போய் அங்கே இரண்டுவருஷம் படித்து வந்தார். படிப்பில் சுறுசுறுப்புள்ளவர் என்று பெயரும் வாங்கினார்.

பிறகு 1842-ம் வருஷத்திலே தம்முடைய இருபதாம்வயதிலே மீண்டும் மேற்படிப்புக்காகப் பாரிஸ்நகருக்குச் சென்றார். அங்குள்ள கலாசாலையிற்சேர்ந்து படித்துவந்தார். அக்காலத்திலே வீட்டுநினைவு அவருக்குச் சிறிதும் இல்லை; ஆதலால் படிப்பிலே மிகவும் கருத்தாக இருந்தார். இவருடைய ஊக்கத்தையும், விடாமுயற்சியையும் ஒரே மனதாய் உழைக்கும் குணத்தையும் அங்கு யாவரும் புகழ்ந்து கொண்டாடினர். அக்காலத்திலே இவருக்கு இரசாயனசாஸ்திரத்தில் மிகுந்த பற்று இருந்தது. ஆதலால் இவர் அச் சாஸ்திரத்தில் அதிகமாய் ஆராய்ச்சிகள் செய்து அதிகப் பயிற்சி அடைந்திருந்தார். பூதக் கண்ணாடி வாயிலாகப் பற்பல நுண்ணிய ஆராய்ச்சிகளையும் செய்து கொண்டிருந்தார். அங்குள்ள ஸார்பானில் நிகழும் அரிய பிரசங்கங்களுக்கு ஒழுங்காகச் சென்று கேட்டுக் குறித்துத் தம் அறிவைப் பெருக்கிவந்தார். தாம் காணும் விஷயம் எதையும் ஆராய்ந்து அறிய வேண்டுமென்ற பேரவா அவர்மனத்தினிற் குடிகொண்டிருந்தது.

பின்பு, 1849-ம் வருஷத்தில் ஜனவரிமாதம் 15-ம் தேதியிலே இவர் ஸ்ட்ராஸ்பேர்க் சர்வகலாசாலையில் இரசாயன நூலாசிரியராய் அமர்ந்தனர். அங்கே சுமார் ஐந்தாறுவருஷகாலம் வேலை பார்த்து வந்தார். அதன்பின், 1854-ம் வருஷக் கடைசியில் லீல் நகரத்துச் சர்வகலாசாலையில் இரசாயன சாஸ்திர போதகராய் நியமிக்கப்பட்டார். அங்கே வேலைபார்த்துவரும்போது அவர் ஓய்வுநேரங்களிலெல்லாம் இரசாயனசாஸ்திர ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுப் பற்பலவகையான ஆராய்ச்சிகளையே நடத்திவந்தார். இரசாயனசாஸ்திரத்தைத்தவிரப் பிற விஷயங்களில் அவர் சிறிதும் மனம் செலுத்தவில்லை.

பிரான்ஸ் தேசமானது ஜரிகைக்கும் பட்டுக்கும் ஒயினுக்கும் பேர் போனது. லீல் நகரமானது ஒயினுக்குப் பேர்போனது. அதன் அக்கம்பக்கத்திலுள்ள சுற்றுப்புறக்கிராமங்களில் ஒயின் முதலிய பானங்களைத் தயார்செய்யும் தொழிலாளர் மிகப் பலர் இருந்தனர். அவர்கள் தலைமுறை தலைமுறையாகக் கையாண்டுவந்த முறைகளால், திராக்ஷா ரஸம் முதலிய ரஸங்களைப் பலவிதமாகப் பக்குவப்படுத்திப் பலவிதமான ருசியுள்ள ஒயின்களாகவும் பிற பானங்களாகவும் செய்துவந்தனர். இத்தொழிலானது செழிப்பாக நீண்டகாலம் நடந்துவந்தது. சிறிதுகாலமாக, எதிர்பாராதபடி, அவர்களால் விலக்க ஒண்ணாத கஷ்டமொன்று அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. அதென்னவெனில், அவர்கள் பழங்களின் ரஸங்களைப் பாம்பரையாய்க் கையாண்டுவந்த பழையமுறைகளில் பக்குவப்படுத்திச் சிறிதோ அதிகமோ அவற்றைப் புளிக்கச் செய்து பலவகையான பானங்களாகத் தயார்செய்துவந்தனர். குறிப்பிட்ட முறையொன்றைக் கையாண்டாற் குறிப்பிட்ட ருசியும் குணமுமுள்ள ஒரு பானம் தயாராகும். ஒவ்வொருவகைப் பானத்திற்கும் குறிப்பிட்ட முறையொன்று கையாளப்பட்டுவந்தது. ஆனால், சில காலமாக அவ்வாறின்றி எல்லாம் கோணல்மாணலாகவே முடிந்துகொண்டிருந்தது. எந்த வெந்தப் பானங்கள் தேவையோ அந்தவந்தப் பானங்களை அவற்றுக்கென்று ஏற்பட்டிருந்த பாம்பரைமுறையாற் செய்துகொள்ளமுடியவில்லை. ஒன்றுவேண்டுமென்று எண்ணி அதற்குத் தகுந்த முறையைக் கையாண்டால் வேண்டாத மற்றொன்று கிடைத்தது; அல்லது முழுவதும் பாழாகிவிட்டது. அவர்கள் இதை நிவர்த்திக்க எவ்வளவோ பாடுபட்டும் ஒன்றும் பயன்படவில்லை. இதனால் வருஷந்தோறும் 40 லக்ஷம் பவுன்வரை நஷ்டமாகிக்கொண்டிருந்தது.

லீல்நகர கலாசாலையில் இராசயனசாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்துவந்த பாஸ்டியரின் திறமையைப்பற்றிய விருத்தாந்தம் அவர்கள் காதிலும் பட்டிருந்தது. ஆகவே அவர்களிற் பலர் ஒன்றுகூடிப், பாஸ்டியரிடம்வந்து அந்த நெருக்கடியான சந்தர்ப்பத்தில் தங்களுக்குத் துணைபுரியவேண்டுமென்று மன்றாடினர். ஆனால் பாஸ்டியருக்குத் தாம் செய்துவரும் ஆராய்ச்சிகளை நிறுத்திக்கொண்டு இப் புதியவேலையில் தலையிடச் சிறிதும் மனமில்லை. ஆயினும், வருஷந்தோறும் இத் தொழிலாளர் அடையும் பெரும் பணநஷ்டமானது நாட்டினுடைய செல்வத்

துக்கு உண்டாகின்ற நஷ்டம் என்பதை உணர்ந்து, தேசப்பற்றினாலும் பரோபகாரசிந்தையினாலும் தூண்டப்பட்டு, தம்முடைய சொந்த ஆசையை ஒதுக்கி, இப் பெருமுயற்சியில் தலையிட ஒப்புக்கொண்டார்.

அக்காலத்திலே, ஏன் ஒயின் புளிக்கிறது என்பதைப் பற்றி அதிகமாக ஒன்றும் தெரியாது. அதற்குச் சிறிதுகாலத்துக்குமுன்பு ஜெர்மனி நாட்டிலே காடி புளித்துப்போவதற்கும் பொங்குவதற்கும் காரணமான "ஈஸ்ட்" என்பதைப்பற்றியும் அது போன்ற வேறு சிற்சில நுண்ணிய தாவரங்களைப்பற்றியும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் ஆராய்ச்சி நடந்திருந்தது. அந்தக்காலத்திலே, இயற்கையின் ஜீவசக்தியே உயிர் தோன்றுவதற்குத் தனிக்காரணம், உயிரானது பிற தூண்டுதலின்றியே தானாகவே சுயேச்சையாய்த் தோன்றுகிறது; உயிர் தோன்றுவதற்கு வேறு காரணமொன்றும் கிடையாது, என்ற கொள்கையே உலகில் எல்லாரும் பொதுவாக நம்பியிருந்த கொள்கை. பலவகையான நுண்ணுயிர்கள் பலவகையான நோய்களுக்குக் காரணம் என்பது அக்காலத்தில் தெரியாது. இக்காலத்திலும் கூட நமது நாட்டிலே பலர் இக்கொள்கையை மறுக்கிறார்களல்லவா? ஒருவன் நோயுறுவதற்குக் காரணம் அவன் செய்துள்ள தீமையே என்றும், ஒருவன் செய்த பாவத்துக்கென்று ஏற்பட்ட தண்டனைதான் நோய் என்றும், இதைத் தவிர நோய்க்கு வேறு காரணம் கிடையாதென்றும் அக் காலத்திற் கருதி வந்தனர். ஒட்டுவாரொட்டிநோய்கள் நாடெங்கும் தொத்திப் பரவி ஜனங்களின் உயிர்களைச் சூறையாடிப் பல ஊர்கள் பாழாகும்படி அவ்வளவு கொடுமையாய் ஜனங்களை வதைத்துவந்தகாலத்திலும் 'இதெல்லாம் பாவம் செய்த தேசத்தாரைக் கடவுள் தண்டிக்கும் முறை' யென்று எண்ணிப் பரிகாரமுறைகளைக் கையாளத் தெரியாது மக்கள் பரிதபித்து வந்தனர். ஆயினும், சிற்சிலர் இக் கொள்கைகளையெல்லாம் உண்மையென்று ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. இதன் உண்மை தீர ஆராய்ந்தாலன்றி வெளியாகாது என்று எண்ணிப் பலஅறிவாளர்கள் பலவகையாய்ப் பல இடங்களில் இதனை அறிவதற்கான ஆராய்ச்சிகளைக் கவனித்து நடத்தி வந்தார்கள். ஓர் உயிரிலிருந்துதான் மற்றோர் உயிர் தோன்றக்கூடும், உயிரற்ற இடத்திலிருந்து உயிர் புதிதாகத் தானாகஉண்டாகவே முடியாது என்று அவர் கூறினர். அவர்களுள் பாஸ்டியரும் ஒருவர். உயிர் ஒன்றுமே காணப்படாத ஒரு திராவகத்தைத் தனியாய் ஓர் இடத்தில் வைத்

திருந்தாலும் சில நாட்களில் அதில் உயிர்தோன்றிவிடுகிறதே; எப்படி அவ்வுயிர் தோன்றுகிறது? என்று ஒரு கட்சியார் கூறினர். உரிய முறைகளால் ஒரு திராவகத்தை மலடாக்கிக் கருவற்றுப்போகும்படிசெய்து, உலகில் எங்கும் காற்றில் உலவிவரும் நுண்ணுயிர்கள் அதை அணுகாதபடி அத்திராவகத்தை முத்திரையிட்டுப் பாதுகாத்துவந்தால், அதில் உயிர் எக்காலத்திலும் தோன்றவே தோன்றாது என்று பாஸ்டியர் வற்புறுத்தினர். அந்நாளிலே அவர் மலடாக்கிக் காற்றுப்போகாமல் வைத்த ஒரு திராவகமானது இன்றுவரை கெட்டுப்போகாமல், தூயதாகவே இருக்கிறதென்றும், அமெரிக்காவின் தலைநகரில் இருக்கிற ஓர் அற்புதக் காட்சிச்சாலையில் அது வைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும் கூறுகின்றனர்.

இவ் வாராய்ச்சிவிஷயங்களை மீண்டும் மீண்டும் நன்கு சோதித்துப் பின்னும் புதிது புதிதாக அநேகம் ஆராய்ச்சிகளை நிகழ்த்திப் பற்பல அரிய விஷயங்களை எல்லாம் அவர் தெரிந்துகொண்டார். பிறகு பூதக் கண்ணாடியின் துணையைக்கொண்டு மிகவும் நுண்ணிய "ஈஸ்ட் என்னும் செடி" ஒன்றைத் தனியாகப் பிரித்தெடுத்தார். இச் "செடி" யைப் பூதக்கண்ணாடியின்வழியாகப் பார்க்கக்கூடுமேயொழிய நமது கண்களால் நேரே பார்க்கமுடியாது. அவ்வளவு நுண்மையானது அது. பிறகு, இவ்வாறு பிரித்தெடுத்த 'செடியை' வளர்த்து ஒரு ஜாதி ஈஸ்ட் என்னும் செடிவர்க்கத்தைப் பயிர்செய்தார். இவ்வாறு அவர் பலவிஷயங்களைத் தேடி ஆராய்ந்துவரும்போது பலவகையான நுண்ணிய தாவர வகைகள் இருக்கின்றன வென்பது அவருக்குத் தெரியவந்தது. அவற்றை வெவ்வேறாக வைத்துக்கொண்டு, அவற்றின் உதவியால் ஒயின்களைத் தனித்தனியாகப் புளிக்கச்செய்துபார்த்ததில், ஒவ்வொரு வகைச் செடியும் வெவ்வேறுவகையாய்ப் பரிபாலிக்கப்பட்டு வளர்கிறதென்பதும், வெவ்வேறுவகையான ஒயின்வகையை உண்டுபண்ணுகிறதென்பதும் தெரியவந்தது. பிறகு, இன்ன இன்ன வகைச் செடி இவ்விவ்விதமான ஒயினவகையை உண்டுபண்ணுகிறது என்பதை மீண்டும் மீண்டும் பரிசோதித்து ஐயமறத் தெரிந்துகொண்டார். பின்னர், ஒயின்செய்யும் தொழிலாளரை அழைத்து, எந்தவெந்தச் செடிவகைகள் அவர்களுக்கு உபயோகமுள்ளவை, அச் செடிவகைகளை எப்படிப் பிரித்தெடுப்பது, தேர்ந்தெடுத்துப் பிரித்துவைத்துக்கொண்ட செடியை எப்படி வளர்ப்பது, அப்படி வளர்த்துவரும் செடியை அவருடைய

தொழிலுக்கு உதவிபுரியும்படி உபயோகிப்பது எப்படி, அவர் இயற்ற விரும்பும் குறிப்பிட்ட ஒயின் அல்லது பீர் வகைகளை உண்டாக்கும் பொருட்டு இச் செடிவகைகளைத் தூண்டும் முறைகள் யாவை என்னும் விஷயங்களைப்பற்றி அவர்களுக்கு விரிவாகவும் தெளிவாகவும் எடுத்துக் கூறினார். பாஸ்டியர் கற்றுக்கொடுத்த முறைகளை அத்தொழிலாளர்கள் கையாளத் தொடங்கினர். அன்றுமுதல் முன்போல அவர்களுடைய தொழிலும் ஒழுங்காக நடந்து விருத்திபடைந்துவந்தது.

பாஸ்டியர் செய்த இவ் வரியவேலையைக் கேவலம் கள்ளுக்கும் கட்குடியர்களுக்கும் அவர் செய்த உபகாரமாக எண்ணவே கூடாது. அவர் செய்த ஆராய்ச்சியினால் தீயார் என நாம் கருதும் சிலர் பயன் அடைந்தார்கள் என்பது உண்மையே. ஆனால் பாஸ்டியர் செய்த இவ் வாராய்ச்சி அவ்வளவோடு நின்றுவிடவில்லை. இவ்வாராய்ச்சிகளின் பயனாக உலகத்துக்கு ஏற்பட்ட நன்மையின் அளவும் தன்மையும் மிகவும் போற்றத்தக்கனவாகவிருந்துவருகின்றன.

கண்ணுக்குத்தெரியாத மிகமிக நுண்ணிய ஜீவஜந்துக்களையும் தாவரங்களையும் கண்டுபிடித்து, அவற்றின் ஜாதி குண பேதங்களைக் கொண்டு அவைகளைப் பிரித்துப் பல வகுப்புக்களாக வகுத்து, அவ் வகுப்புக்களிலுள்ளவற்றினின்று ஒரு தனிச் செடிவகையையோ உயிர்ப் பிராணிவகையையோ தனியாகப் பிரித்தெடுத்து, அத்தகைய நுண்பொருளைப் பலவகையாய்க் கூர்ந்து ஆராய்ந்து, அதன் பிறப்பு, வளர்ப்பு, மரண ரகசியங்களையும் அதன் குணுதிசயங்களையும் தெரிந்து, அது இன்ன இன்னவாறு நடந்துவருகிறது, மனிதனுக்கு இன்னவகையாய்த் தீங்கோ நன்மையோ புரிகிறது என்பவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து, உண்மைகளைத் தீர அறிந்து அவர் வெளியிட்ட விஷயங்களால் உண்டாகின்ற நன்மையை நினைக்க நினைக்க அவர் செய்த வேலையின் திறமும் பயனும் நமக்கு ஒருவாறு புலனாகும். தயங்கிக் கிடந்த அறிவுவெள்ளத்தைப் புதியவாய் வெட்டிய வாய்க்கால்கள் வழியாக ஓடிப்பாயச் செய்த இப் பெருமுயற்சியானது இப்பொழுது மனிதவர்க்கத்துக்கு மேன்மேலும் நற்பயனை அளித்துவருகிறது.

1932ஷு ஆகஸ்டுமீ 17௳ (ஆங்கீரஸஷு ஆவணிமீ 2௳) காலை 9-மணிக்குக் கூடிய மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் காரியநிர்வாகஸபையில் முடிவுசெய்யப்பெற்ற தீர்மானங்களின் விவரம்.

---

1. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ K. ராமையங்கார் அவர்கள் B.A., B.L.,
அக்கிராஸனம் வகித்தவர்.
2. ,, V. S. ராமஸ்வாமிசாஸ்திரியார் அவர்கள் B.A., B.L.
3. ,, N. R. கிருஷ்ணஸாமி ஐயங்கார் அவர்கள் B.A., B.L.
4. ,, T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார் அவர்கள் B.A. B.L., M.L.C.

இவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

தீர்மானங்கள்.

1. 1931-ஷு டிசம்பர்மீ முதல் 1932-ஷு ஜூலைமீ முடிய உள்ள சங்கம் வரவு செலவு கணக்குகள் அங்கீகரிக்கலாயின.

II. சங்கத்தின் 1931–1932 வருஷாந்தக்கணக்குகளைப் பரிசோதனை செய்வதற்கு மதுரை ஹைகோர்ட்டுவக்கீல் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ V. சுந்தரமையாவர்களையே மறுபடியும் ஆடிட்டராக நியமிக்கலாயிற்று.

III. சிதம்பரம் அண்ணாமலை ஸருவகலாசாலை செனேட்டுக்கு, சங்கத்தின் பிரதிநிதி ஒருவரை இனி நிகழும் சங்க வருஷோத்ஸவ மஹாசபைக்கூட்டத்தில் தெரிந்தெடுக்கவேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கலாயிற்று.

IV. 1932–1933ம் ஷுத்துச் சங்கமாபீச வரவு செலவு மதிப்புத்திட்டம் திருத்தங்கள் செய்தபிரகாரம் அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

V. மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் அங்கத்தினராக வேண்டுமெனக்கோரிய சிலோன், மட்டக்களப்பு உதவி உபாத்தியாயர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ S. நாகையா அவர்களை அங்கத்தினராக அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

VI. சங்கத்தின் வருஷோத்ஸவத்தை நடத்துவதற்குச் சௌகரியமான தேதி குறிப்பிடவேணுமென்று மாட்சிமைதங்கிய அக்கிராசனாதிபதியவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளலாயிற்று.

மதுரை,
17–8–1932.

K. ராமையங்கார்,
அக்கிராசனம் வகித்தவர்.

சேனாவரையப் பதிப்பும் பிழைதிருத்தமும்.

முந்தைக்காலத்து, இக்காலத்தைப்போன்று எளிதிற் சுவடிநயம் பெறும் நலமின்மையால் அறிஞர்கள் கையா லேட்டில் எழுதியும், மனனம்பண்ணியும் அருமந்த தமிழ்க்கலைகளை வளர்த்தனர். ஆதலின், அக்காலத்தவைகள் பிழைபடலொவ்வுமென்பது துணிபாகும். ஒரே நூலிற் பல பிரதிகளிற் பல்வேறு வேறுபாடுகள் காணுதலின் இக்கூற்று வலியுடைத்தேயாகும்.

எனினும், அவ்வேறுபாடுகள் பிழைபட்டனவெனவும் உண்மையுரையேயெனவு மறிதற்குப் பெரிதுங் கருவிக ளில. அறிஞர்தம் ஆராய்ச்சியாற் றுணியலாமெனினும், அஃதூஉம் அத்துணை யெளிதி லியன்றதன்று.

இக்கூறியாங்கே ஆனைப்பெருமைச் சேனாவரையாற் கண்ட தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரவுரையின்கண்ணும் பல வேறுபாடுகள் காண்கின்றன. அவற்றுட் சில, திரு சி. கணேசையரவர்களால் சென்ற வைகாசித்திங்களில் வெளியான செந்தமிழ்ச் சஞ்சிகை (தொகுதி ௩0-ல் எ-ஆம் பகுதி) யின்கண் மேற்காட்டிய தலையங்கத்துடன் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. உண்மை யுணரவேண்டுமென்னுங் கருத்துடன் நண்பர் ஆராய்ந்த அவற்றுட் சிலவற்றை யானும் ஆராயத் துணிகின்றேன்.

அவற்றுள் ஒன்று,

> "உருபென மொழியினும் அஃறிணைப் பிரிப்பினும்
> இருவீற்றும் உரித்தே சுட்டுங் காலை"

என்னும் (கிளவி. ௨௪) சூத்திர வுரையில், 'உருபினு மென்றது உருபெனமொழியினு மென்றதனான், உருபின் பொருளவாகிய வடிவு, பிழம்பு, பிண்டமென்னுந் தொடக்கத்தனவுங் கொள்க' என்பதில், 'உருபினும்' என்பதன்கண்ணதாகும்.

2

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரக்குறிப்பில் ஸ்ரீமத் P. S. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியாரவர்கள் (M.A., Ph. D,L.T.), 'உருபினும் என்றால் உருபென்னுஞ் சொல்லெனப் பொருள்படுமா? எனின், சொல் என்பதைக் குறிக்கவேண்டித்தான் சூத்திரத்தில், 'உருபென மொழியினு' மெனத்தொல்காப்பியர் கூறியுள்ளாரெனத் தெரிகிறது. தன்னினமுடித்தலான் வடிவுமுதலிய சொற்களுங் கொள்ளலாமென்று சேனாவரையர் கூறியிருப்பிற் பொருந்தும்' என்று கூறியதைத் தவறெனக் கண்டு மறுத்ததாகும் அஃது.

அம்மறுப்பின் திரண்டகருத்து: 'உருபெனு' மென்பது 'உருபினு' மெனப் பிரதியெழுதுவோர்களால் மயங்கித் தவறாக எழுதப்பெற்றிருக்கு' மென்பது.

இதனைச் சிறிது நோக்குவோம்.

'உருபெனமொழியினும்' என்று தொடங்கும் இச்சூத்திரம், 'பான்மயக் குற்ற ஐயக் கிளவி—தானறி பொருள்வயிற் பன்மை கூறல்' —என்னும் வழுவமைதிச்சூத்திரத்தின்பின்னர் வழுவமைதியைக்குறிக்கவே அமைந்துள்ளது; அச்சூத்திரப்பொருளையே தழுவியது. எனவே, 'உருபு' என்பது ஐயத்தின்கண்ணதாகிய பொதுச்சொல்லாகும்.

சேனாவரையர் 'உருபினும்' என்றிருந்தால் 'உருபு' என்ற ஒரு சொல்லையே ஐயப்பொதுச்சொல்லாகக் கொள்ளவேண்டிவரும் என்ற கருத்தைக்கொண்டே 'உருபென மொழியினும்' என்றமையால் வடிவு, பிழம்பு, பிண்டம் என்ற சொற்களையும் ஐயப்பொதுச்சொற்களாகக் கொள்ளலாம் என்று கருதியிருக்கிறார்.

ஐயாவர்கள் இக்கருத்தைக் கவனியாமலே 'உருபினும்' என்பது பொருள்கருதிவருமென்றும், 'உருபெனமொழியினும்' என்பதும் அப்பொருட்டேயென்றும், ஆகவே, 'உருபினும்' என்பது, 'உருபெனும்' என்றிருந்திருக்கவேண்டுமென்றும் உரைக்கிறார்கள்.

மற்றும், 'உருபினும்' என்றிருந்தால் அஃது, 'மொழியினும்' என்பதனோடு இயைபாமையானும், 'உருபெனும்' என்றே யிருக்க வேண்டு மென்கிறார்கள். முதலில், 'உருபினும்' என்பதும், 'உருபென மொழியினும்' என்பதும் ஒருபொருளனவேயெனக் கூறியவர், பின்னர்

அதனை மறந்து 'உருபினும்' என்பது 'மொழியினும்' என்பதனோடு இயையாதென்று கூறினர்கள். 'உருபினும்' என்றிருந்தால் 'மொழியினும்' என்ற சொல் லெற்றுக்கோ? ஈண்டு உரையாசிரியராய சேனாவரையர் தங்கருத்து, சொற்கள் பொருளுணர்த்தும் ஆற்றலைக் குறிப்பதேயாகும்.

சொற்கும் பொருட்கு முள்ள ஒற்றுமைச்சம்பந்தத்தாற் சில விடங்களிற் பொருளையுஞ் சிலவிடங்களிற் சொல்லையும் உணர்த்துதல் சொற்களின் ஆற்றலாகும். அவற்றைச் சிலவிடங்களிற் குறிப்பாகவுஞ் சிலவிடங்களில் வெளிப்படையாகவும் உணரலாகும். அங்ஙனமே ஈண்டும் உருபெனமொழியினு மென்பது பொருளைக்கருதிக் கூறியதேயாகும். எனவே, சாஸ்திரியாரவர்களின்கருத்துப்படி தன்னினமுடித்தலாலேயே வடிவு, பிழம்பு, பிண்டம் என்பவற்றைக் கொள்ளவேண்டியது மின்று.

மற்றும், ஐயரவர்கள்கருதியவாறு இருக்கவேண்டுமானல், "'உருபெனுமொழியினும்' என்னாது, 'உருபென மொழியினும்' என்றமையால், அவ்வுருபின்பொருளவாகிய வடிவு, பிழம்பு, பிண்ட மென்னுந் தொடக்கத்தனவுங் கொள்க" என்று சேனாவரையர் கூறிய தொடர் இருக்கவேண்டும். அங்ஙனங் கொண்டால் திரிபுணர்ச்சியால் திருத்தப் பட்டது எனக் கொள்ளவேண்டிவரும். 'உருபினும்' என்பதும், 'உருபெனுமொழியினும்' என்பதும் சொல்லையே குறிக்குமென்பதும், 'உருபெனமொழியினும்' என்பது பொருளையே கருதுமென்பதும் உய்த்துணர்தலால் அறியலாம். எனவே, 'உருபினும்' என்பது 'உருபெனும்' என்றிருக்கவேண்டுமென்று கருதுதற்கில்லை.

மற்றொன்று, 'பெண்மைசுட்டிய' என்னும் (கிளவி. ௪) சூத்திரத்தின்கண்ணதாகும்.

இச்சூத்திரத்தில், 'தமக்கென வீறுடைய ஆடூஉவறிசொன் முதலியவற்றிற் குரியஈற்றானும் இசைக்குங்கொல்' என்பதில், 'தமக்கென வீறுடைய' என்பதைத் 'தமக்கெனவீறுடையவாய்' எனத் திருத்தி விட்டார்களென அந்தச் சொல்லதிகாரத்தை யிரண்டாமுறைபாகப்பதிப் பித்த திரு. கந்தசாமியாரவர்கள்மேற் குறைகூறப்படுகிறது.

ஐயரவர்கள், 'ஈறுடைய' என்பது வினையாலணையும்பெயராய், 'இசைக்குங்கொல்' என்பதனோடு முடியுமென்றும், ஈறுடைய என்பது

னிறுதியில் ஒரு தொடரிசைக்குறியிடின் எழுவாயாகுமென்றுங் கூறி 'ஈறுடையவாய்' என்பதனால் வாக்கியத்தின் செறிவு கெடுமென்றுங் கருதுகிறார்கள்.

இனி யிச்சூத்திரத்தின் திரண்டபொருளை யாராய்ந்தால், உயர்திணை யிடத்துவரும் பெண்மைத்தன்மை குறித்த ஆண்மைதிரிந்த பெயர்ச் சொல்லுக்கும், தெய்வத்தைக்குறித்த பெயர்ச்சொல்லுக்கும் இவைகளை யுணர்த்துவதற்கு ஏற்ற வேறு ஈற்றெழுத்துக்க ளில்லையென்றும், உயர் திணையிடத்து ஆடூஉவறிசொல், மகடூஉவறிசொல், பல்லோரறிசொல் என்னு மிவற்றிற்குரிய வீற்றெழுத்துக்களையே தமக்குரிய ஈற்றெழுத் துக்களாகக் கொள்ளுமென்றும் விளங்கும்.

இப்பொருளை விளக்குதற் கிரண்டுவாக்கியங்கள் காணப்பெறுகின் றன. ஒன்று, 'இவ்வென வறியு மந்தந் தமக்கிலவே' என்பது. மற் றொன்று, 'உயர்திணை மருங்கிற் பால்பிரிந் திசைக்கும்' என்பது.

இவ்விரண்டு வாக்கியங்களு மில்லாவிடிற் சூத்திரப்பொரு ளினிது விளங்காது. எங்ஙனமெனின், 'இவ்வென வறியும் அந்தந் தமக்கிலவே' யென்றுவிடின் 'அந்தமாகவரும் எழுத்துக்கள் எவையோ? என்னுந் திரிபுணர்வும், 'உயர்திணை மருங்கிற் பால்பிரிந் திசைக்கும்' என்றுமட் டிற் கூறிவிடின், 'இவற்றிற்கென வேறு பால்களும் ஈறுகளுமுண்டு' என்னும் எண்ணமும் உண்டாதல் ஒருதலையாகும்.

மற்றுந் திணைபால்களை யுணர்த்துதற்குப் பொதுவான வீறுகளும் ஒவ்வொன்றற்குஞ் சிறப்பான பல வீறுகளும் உளவாதலாலும் மேற் கூறிய இருவாக்கியங்களும் இன்றியமையாதனவே.

ஆகவே, சேனாவரையர் 'உயர்திணை மருங்கிற் பால்பிரிந் திசைக்கும்' எனவே தமக்கென வேறீறின்மை பெறப்படுதலின், 'இவ்வென வறியு மந்தந் தமக்கிலவே' எனல் வேண்டா வெனின்' என்னுங் கடாவை நிகழ்த்தி, அதற்கு விடையாகத், 'தமக்கென வேறீறுடையவாய் ஆடூஉ வறிசொல் முதலாயினவற்றிற்குரிய ஈற்றானும் இசைக்குங்கொல்லென் னும் ஐயத்தை நீக்குதற்கு 'அந்தந்தமக்கிலவே' எனல் வேண்டுமென் பது' என்னும் வாக்கியத்தையிறுத்தார்.

'தமக்கென ஈறுடைய' என்பது வினையாலணையும்பெயராய்நின்று 'இசைக்குங்கோல்' என்பதனோடு முடியின் ஓரீறுடையசொல் மற்றொன்ற னீற்றால் இசைக்காது என்று பொருள்படும். அது பொருளன்றாதலால், 'வேறீறுடையவாய்' என்றிருத்தல்வேண்டு மென்க. வேறீறுடையவாய் என்றிருந்தால்மட்டில் இச்சூத்திரத்தின்கருத்துப்படி, ஆண்மைதிரிந்த பெயர்நிலைக்கிளவிக்கும் வேறீறின்மை பெறப்படும்.

ஐயரவர்கள் இக்கருத்தை நோக்காது, பதிப்பாசிரியர் 'ஈறுடைய' என்பது வினையாலணையும்பெயராகப் பொருள்படுமென்பதையறியாமை யாற் றிருத்திவிட்டனரெனக் குறைகூறினார்கள். மற்றும் 'தமக்கென வேறீறுடையவாய்' என்பதை முற்று மெடுத்துக்கொள்ளாமல், 'தமக் கென வீறுடையவாய்' என்பதைமட்டும் ஆராய்ச்சித் தொடராகக் கொண்டனர். 'வேறீறுடையவாய்' என்பதனால் 'உயர்திணைமருங்கிற் பால்பிரிந்திசைத்தலுடன் தமக்கென வேறீறும் உடையவோ' என்னும் ஐயநிகழ்தல் இயல்பாதலையும், 'தமக்கென வீறுடைய' என்பதனால், 'உயர்திணை மருங்கிற் பால்பிரிந் திசைக்கும்' ஈறுளதனையே ஒவ்வுமோ ஒவ்வாதோ என்னும் மாறுபட்ட நோக்கமுண்டாதலையும் நோக்குக.

இதுகாறும், என்னால் இயன்றவரை ஆராயப்பட்ட இத்தொடர்க ளுக்கு உண்மைப்பொருள்காணுதல் நோக்கமேயன்றித் திரு. கணேசைய ரவர்களைக் கண்டிக்கும் நோக்கம் இன்று. ஆதலின் அறிஞர்கள் உண்மை யுணர்தலைத் தலைக்கொள்வார்களென் றெண்ணுகிறேன்.

இங்ஙனம்,
ஜ. இராஜு முதலியார்,
தமிழாசிரியர்,
பூவிருந்தவல்லி.

ஒரு திருத்தம்.

செந்தமிழ்த் தொகுதி ௩0. பக்கம் ௬௪ வரி ௨௪ல். 'திருக்குற ளாசிரியருக்கு' என்றதைத் 'திருக்குறளுரையாசிரியருக்கு' எனத் திருத்திப்படிக்க.

இங்ஙனம்,
கு. சு. நவநீதகிருஷ்ண பாரதி.

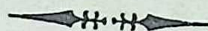
மகிழுரை.

பொன்னி வளந்தரு புனனு டதனுள்
உன்னும் உத்தம தான புரத்தினன்;
மக்கட் குரிய மாண்குண மனைத்தும்
மிக்குநன் வேதியன்; விழுத்தமிழ்க் கலையில்
தக்க தேர்ச்சியின் தன்னிக ரிலனென
மிக்க சீர்த்தி மேவுறு மேன்மையன்;
கனிதமிழ்க் கல்வி கற்பவர்க் களித்து
நனிமீக் கூறு நறுமலர் சூடினேன்;
மன்னு தீந்தமிழ் வளர்ப்பா ரின்றித்
தன்னெழில் குன்றித் தளர்வுறு காலை,
இலக்கிய இலக்கணச் சுவடிகள், தேடுழித்
தலத்துறு தடைகட்குத் தான்சலி யாது,
மடுத்தவா பெல்லாம் வலமுறு பகடன
இடுக்கண் எவையும் இடர்பட வென்று
நுணுகியா ராய்ந்து நூல்களச் சியற்றிப்
புணரிசூழ் புவிக்குப் புரிந்த உதவியன்;
பேணுதா க்ஷிணாத்ய கலாநிதிப் பெற்றியும்
மாணுறு மகாமகோ பாத்யாய பட்டமும்
இருபெரும் வரிசைமுன் எய்திடப் பெற்றோன்;
பொருவற நன்சொற் பொழிவு நிகழ்த்துவோன்;
இயற்கை யறிவின் இடையறு ஊக்கின்
செயற்கரிய செய்து சிறந்து விளங்குவோன்;
தன்பணி யறியுந் தமிழபி மானிகள்
நன்பொற் கிழிமுன் நல்கிடப் பெற்றோன்;
கல்வித் துறையிற் கைதேர்ந் தவர்க்கு
நல்கு நலத்தின் முன்னதாம் வரிசையென்
றியம்புறு கௌரவ இலக்கிய டாக்டராம்
நயப்பெறு மகுடம் நாலா ண்டுமுன்
எய்துதற் குரியன் இந்நாட்பெற் றுனெனுஞ்
செய்தி செவிபுகத் தென்மொழி நாடெலாம்
பெருமகிழ் எய்தப் பிறங்கும் பெருமையன்,
திரு. வே. சாமிநாதையனுஞ் சீரியன்
இன்னும் இம்மா நிலமிசை இசையொடு
தன்னவா நிறைவுறத் தழைத்து வாழியவே!

கே. ஜி. சேஷையர்.

ஸ்ரீ:

மதிப்புரை.

கீதோதயம்:—இது, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மாவின் பாலசேஷ்டிதங்களை விஷயமாகக்கொண்ட அருமைவாய்ந்த ஒரு இனிய தமிழ்நாடகம்; சென்னை கௌரவ ஸ்ரீமாந். வீ. வீ. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார் ஸ்வாமியால் இயற்றப்பெற்றது.

கண்ணபிரானுடைய திருவிளையாடலைக் கற்றுங் கேட்டும் மனங் கரைந்துருகா மாந்தரும் உளரோ? அதனால், இந்நூல் படிப்பவர் யாவரையும் பரவசமாக்குமென்பதிற் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. இஃது ஒரு புறம் நிற்க.

கண்ணன் ஸ்ரீகீதையென்னும் அருள்நிறைந்த அமுதமொழிகளால் உலகத்தை வாழ்வித்து உயர்வறவுயர்ந்தவன். ஆயினும், அப்பெருந்தகையின் பிள்ளைப்பருவநிகழ்ச்சிகளெல்லாம் கள்ளமும் பொய்யும் காமமும் கலந்து அவன் பெருமையோடு முரண்படுவனவாகத் தோன்றுதல்பற்றி ஒருசில சரித்ராசோதகர்கள் பாகவத கிருஷ்ணன்வேறு, பாரத கிருஷ்ணன் வேறு என்று கூறி மயங்குவாராயினர்.

ஆயினும், அஃது உண்மைக்குமாறென்பது, அவ்வவதாரத்தின் இரகசியங்களை உணரவல்லார் நன்கறிவர். அங்ஙனமாகிய அவன் பாலலீலைகளின் உட்கருத்தைப் பலர்க்கும் தெளிவித்தலே இந்நாடகத்தின் நன்னோக்கமென்று தெரிகிறது.

இந்நூலினுள், கதாநாயகனுடைய குணமும், கூற்றும் செய்கையுமாகிய அனைத்தும் கீதையின் விளைவிற்கேற்ப முளையின்கண்ணே பொதிந்துகிடக்கின்றன. இவ்வுண்மையை நன்குநிறுவுதலானே இதற்குக் "கீதோதயம்" என்று பெயர் இடப்பெற்றது. மற்றுள்ள பாத்திரங்களின் சம்பாஷணைகளும் ஆழ்ந்தகருத்துடன் வேதப்பொருளை வெளியிடுகின்றன.

இங்ஙனம் வெளிப்படையும் குறிப்புமான இருவகைப் பொருளையும், பாத்திரங்களின் தகுதியோடும் உலகியல்போடும் மாறுகொள்ளாமல்

இணைத்துச்சொல்வது எளிதான காரியமன்று. ஆயினும், அதனை இந் நாடகத்தில் ஆசிரியர் கடைபோக நிறைவேற்றியிருப்பது மிகவும் வியக்கத்தக்கது.

இதன் ஒவ்வொரு காட்சியும், ஆக்கியோருடைய நூலறிவுடன் கூடின நுண்ணிய ஆராய்ச்சித்திறமையைப் புலப்படுத்துகின்றன. "பந்தமோக்ஷயோகம்" போன்ற இடங்களைப் பயில்வோர்க்கு மெய்ம் மயிர்சிலிர்ப்ப உவகைக்கண்ணீர் ஊற்றெடுத்தொழுகுதல் ஒருதலை.

ஆழ்வாருளிச்செயலின் அர்த்த விசேஷங்களை அடியொற்றின பகுதிகள் இதில் மிகுதியும் உள்ளன. இதன்கண் ஆங்காங்கு ஸ்வரூபோ பாயபுருஷார்த்தங்களை உள்ளுறைபாகவுய்த்துணரவைத்து நாடகநடையி லெழுதியிருப்பது ஒரு புதுமாதிரியே. இத்தகைய புதுமாதிரியான புத்தகங்கள் இன்பநுகர்ச்சிக்கும் அறிவுவளர்ச்சிக்கும் உரியன. இதனை யாக்கியோர் இன்னும் பல புத்தகங்களெழுதி வெளியிடுமாறு எம்பெரு மான் திருவருள்புரிய வேண்டுகின்றேன்.

முதலாவது இராஜராஜசோழன்:—இது, திருவையாற்று அரசர் கல்லூரித் தமிழாசிரியர் திரு. L. உலகநாதபிள்ளையவர்களால் எழுதப் பெற்றது. கி. பி. 983 முதல் 1013 வரை தமிழ்நாடாண்ட சோழ வேந்தனின் ஜீவிய சரிதத்தைக் கூறுவது.

பழைய கல்வெட்டும், அதனையாராய்வதிற் றேர்ந்த பரிசோதகர் அறிக்கைகளும், சில தமிழ்நூற்சான்றுகளும் இந்நூலை எழுதி முடித் தற்கு உறுதுணையாய் உதவியுள்ளன. அவற்றோடு இதன் ஆசிரியர் தம் நுண்ணறிவா னாராய்ந்துகண்ட அரிய முடிபுகள் பலவும் இதிற் காணப் படுவனவாம்.

இப்புத்தகத்தில் இராஜராஜனுடைய அரசியலமைப்பு, அவன் முத் தமிழ்வளர்த்த முறை, திருமுறைகண்டு தேவாலயமெடுப்பித்தது முத லிய வரலாறுகள் தெளிவாக உரைக்கப்படுகின்றன. இதுபோன்ற தமிழ்நாட்டின் சரிதநூல்கள் மிகப் பல்குதல்வேண்டுமென்பது அறிஞர்க் கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்தது. இது கல்லூரி மாணவர்க்குப் பாடபுத்தக மாகப் பயிலுந்தரத்தது. விலை அணா 12. வேண்டுவோர் ஆசிரிய ரிடம் பெறலாம்.

---

738 பூத மைந்தனு ளொன்றுமற் றையவுமாம் புலமைப்
பேதம் வல்லதொன் றவ்வுழிப் பலவகைப் பிண்ட
நாத னோர்தையு ளனிவளா யமைத்திட வோரொன்
றுதன் மேயின தொன்றுமற் றையவுமா யமையும். (௩௬)

739 ஐந்து பூதமு மவ்வகைத் தாயதே யல்லா
மைந்து லாமவ ணிருவகைத் தாயவும் வரம்பில்
பந்த மெய்துமாற் காரண காரிய பான்மை
யெந்தை யார்தமக் குணர்வுதா முணர்வரி தெமக்கே. (௩௭)

740 நிலாய தெத்திறத் தாதியம் பரத்தினி னெடிதா
யுலாய பல்லுயிர்க் கணங்தொறு முலாயவ னுளத்துட்
குலாய வாணையின் பொருட்டதற் களவைமீர் குலாய
தலாத லத்தின்மேற் றுறக்கமா தியநிலை தாலே. (௩௮)

741 ஒருமை யான்றன தாணையா லவையுட னளாய
வருமை சான்றபே ருலகம தவணவெவ் வுயிருங்
கரும மாதியா வனுபவிப் பவையில்லாக் காட்சிப்
பெருமை வாய்ந்ததொன் றுருபமு மவனெனப் பிறங்கும். (௩௯)

742 காம்ப யின்றபொன் னுழியா னிலைகா ரணமா
யுரம்ப யின்றபல் கோடியண் டங்களி னுறுப்பா
மரம்பி லத்தின தாழ்ந்தகீ ழெல்லையு மதன்வான்
வரம்பி னெல்லையு மறைவரம் பறுத்தில மறையோய். (௪0)

743 புகல நின்றவிம் பரினுமும் மடங்கெனப் புடைபோந்
தகல மேயது தடிப்புமற் றதனுளா வரணம்
பகரி னேழுள வவற்றுள்வெள் ளிடையுறுப் பரப்பிற்
சகல தேவரும் வீற்றிருப் பார்களி தகவே. (௪௧)

744 பொன்னி னுலரு மணியினுல் விளங்குமேழ் புரிசை
மின்னு யிர்த்ததோ விரசைமா மணிகதிர் விரித்தோ
சொன்ன மால்வரை களிற்சுட ரண்பொதி தொடர்போ
வின்ன தென்றுணர் வரிதவண் சுடர்கிரி யியல்பே. (௪௨)

745 கொற்ற மேதகு குமுதனு தியரொரு நால்வர்
சொற்ற கீழ்த்திசை முதலவாய்க் காவன்முந் துறுவார்
பொற்பு லாஞ்சங்கு கருணனு தியாதன் புடையா
யுற்ற கோணமோர் நான்கினுங் காவன்முந் துறுவார். (சரு)

வேறு.

746 ஏழா வதன்க ணுறைபவர்தா மிருடி கணங்க ளிருமூன்றில்
வாழா தரவுற் றனவாயு மதியே திகளோர் கினுளுணர்விற்
ருழா மறைசா வித்திரிபுட் டரும மகநான் கினுளிழுக்கஞ்
சூழா வநந்த கணநிதியச் சுதஞ்சே னையர்கோன் சத்தியமே. ()

747 மூன்று வதன்க ணுறைபவர்தா முதனுஞ் மீன மதுமுதலாய்த்
தோன்று திபரா மொருபதின்மர் தொடர்புற் றுறைவோ ருபயதலத்
தான்று தாவுற் றுறைபவர்கே சவனு தியர்பன் னிருவரெனச்
சான்று மறைகற் றவருணர்த்துஞ் சால்பிற் றவற்றி னிடையிடையே.

வேறு.

748 சுத்தசாத் துவித குணத்தினு விறைவன்
சொருபரூ பத்தொடுந் தனதாஞ்
சித்தமே மணிமண் டபமென விரும்பத்
தியானம துறீஇக்குடி யிருத்தும்
பத்தருட் சிறந்த பத்திமை யினராய்ப்
பறைதவிர்ந் தனுபவ முதிர்ந்த
வுத்தம விருடி கணங்கணீப் பிலவா
யுறைவுழி [1]யுறைவர்யோ கித்தே. (சசு)

749 வாயுவ மதியு மெண்ணில்பல் கோடி
வச்சிரக் கடகவான் கரஞ்சே
ராயுத கணமுன் காவல்பூண் டனவா
யகவயிற் றுதிப்பதே யல்லா
லேயுமத் தானத் திதயமே கோயி
லெனமனத் துணர்ந்துபூ மடந்தை
நாயகா சரணு கதி[2]நமோ நாரா
யணசா ணுகதி யெனுமே. (சஎ)

[பி-ம்.] [1]யுறைவ, சா. [2]நமோ நாரா யணசா ணுகதி யெனுமே. சா.

750 உள்ளுறுத் துணர்தற் கரியவா மூானுற்
றுவவுநாண் மதியினைப் பழித்து
வெள்ளிவே தண்ட மெனவுரு பமைந்த
வேதமா மெண்ணிறந் தனதாம்
புள்ளின்மேற் கமல மகளொடு மணுவுட்
பொருப்பினு ளணுவுமாய்ப் பொருப்பாந்
தெள்ளியோ யகிலாண் டமுநின தகத்தாந்
திறமதிப் பரிதெனத் துதிக்கும். (சஅ)

751 தருமமா கியதொன் றெண்ணில்பே ருருவந்
தனக்கமைந் தனவுமாய்க் கமலத்
திருமகள் பிரியாக் கருணைவான் கடலைச்
சிற்குண திகப்பருப் பதத்தைப்
பெருமித முறவே சுகானுபூ தியினாற்
பேதம தறத்தியா னித்தே
சுருதிகற் றுளபற் பலபொரு ளுரையாற்
றுதித்திடா வணங்குநீ தியவே. (சகூ)

752 மறைகளா னவற்று ளீரிரண் டினையே
வாம்பில்வா னகத்திடும் கொற்றச்
சிறைகளாய்ப் படைத்த வயினதே யனெனுந்
தேசிகன் றேவிமா ருடனே
யிறைகொள்பே ரண்ட மிரண்டையு மகத்திட்
டெழுநினை யென[1]திணைப் புயத்தாற்
பொறைகொள்வா னிலது வாயமர யமதென்
புகலுவே னெனத்துதித் திடுமே. (ருo)

வேறு.

753 மகமெ னத்தரும் யாவையும் வரம்பில வடிவாகி
யிகமெ னத்தகு மிவணிகர் தேபா மெனும்வீட்டி
னகம டைந்துள முத்தரொ டிறைவனை யனுபூதிச்
சுகம டைந்தன வாமதிப் பதனெடுந் துதிசெய்யும். (ருக)

[பி-ம்.] [1]துணைப். சா.

வேறு.

754 நாவிக் கமலத் தினின்முதலே
நான்கு முகனைப் படைத்தவனாற்
பாவித் திடுமெக் கடவுளர்க்கும்
பல்லா யிரகோ டிகளாகு
மாவித் திரட்டுங் களைகணென
வமைந்தாய் நினையார் நிகரெனவே
சாவித் திரியா சனமாகிச்
சரணஞ் சரண கதியெனுமே. (௫௨)

வேறு.

755 ஆயிரம் பருவா யிசைந்துள வநந்த
னமைந்ததே வியரொடு மநந்தம்
வாயிசைந் ததன்மேல் வரம்பிலா வடிவா
மறைகடாம் பொருளுரை யெனவே
பாயிரப் படுத்தி விரித்துரைத் தவற்றைப்
பன்முறை பணித்தகி லாண்டந்
தாயின சரணம் புயவென தகத்தாந்
தயாபரா சரணெனத் துதிப்பான். (௫௩)

756 சத்திய நிதியச் சுதமிவை பரனைத்
தணந்துமே தணந்திடா தவராம்
வித்தகர் தமைப்போல் வேண்டுரு வமைதாய்
விண்ணவர் தொழும்பரா பரனே
முத்திசத் தியநீ ணிதியொடச் சுதமு
மூற்றுநீ யெமையெவன் குறித்த
தத்தனே சரண கதி[1]நமோ நாரா
யணசர ணாகதி யெனுமே. (௫௪)

வேறு.

757 தானை முதன்மைக் கடவுளர்தஞ்
சமுகத் துடன்முத் தரும்விரும்பிற்
சேனை முதன்மை முகிலெனத்தேன்
றுளிக்குங் கமல மலர்மகடன்

[பி-ம்.] [1]நமோ நாரா யணசர ணாகதி யெனுமே. சா.

கோனே முதன்மை யுடன்வளைப்பக்
குழைபொற் பிரம்பா னெருக்ககற்றுஞ்
சேனை முதல்வன் றேவியரிற்
சேய்த்தாய் சாணு கதியெனுமே. (ருரு)

758 செய்த்தா யிருந்தென் னணித்தாயென்
றிருமா மணிமண் டபத்திருப்பு
வாய்த்தான் றிருவோ லக்கம்வர
மலர்க்கண் ணிணைகாண் டருமகிலங்
காத்தா னஃதன் றியும்படர்ந்தும்
காட்சி தருமென் பது திடனு
லேத்தா தவரா ரவர்பெருமை
யேத்தும் படிக்கின் கெளிதொன்றே. (ருசு)

வேறு.

759 கனக மால்வரை பவளமால் வரைபுடை கவின
வனக மால்வரை நடுவுற லவனுளா ரறிவான்
சனக னன்மக ளுயிர்த்துணை யபனாரன் சார்வாய்ப்
பனக மாநிலத் துறைவதிப் படியெனும் படித்தே. (ருஎ)

760 காசில் காசினம் பாடெறிப் பவையலாற் கதிர்பெய்
மாசின் மாயையி னசும்புகள் விசும்பினின் றிழியுந்
தேசு லாமணிச் சிகரபந் தியினெடுஞ் சேணுற்
றூசி லாசைதோ றவிர்கன காசலத் தனவே. (ருஅ)

761 புழுகு மான்மதத் தொளியொடுங் கலர்துகை புனைவார்
மெழுகு பூண்முலைத் திருமக ளன்பர்மெய் முழுது
முழுகு மாறவ ரிடத்தினிற் பொழியருண் முதிர்ந்தே
யொழுகு மாறுபோன் றொழுகுமா றுகளுலப் பிலவே. (ருகூ)

762 காமர் மாசையந் தளிர்ததை பனைக்கையாற் கவின்பொற்
றும மாமணி மாளிகை தயங்குநித் திலக்காழ்
வாம மேகலை சுவணநுண் டுகினறு மலர்கூ
ரேம வாசிகை புரவுபூண் டிலகுகா வினமே, (சுo)

763 முத்த வாணகைத் திருமகண் மூலைமுகங் காங்கால்
சித்தி ரக்கனி வாய்விசித் திரத்திரு நயன
மொத்த தாமரை முகுளமேர் டுறுமல ருலவாப்
பைத்த பன்மலர் கஞலிய வாவிபற் பலவே. (சுக)

764 கண்ணு ளார்புலன் கணிப்பருங் கதிர்செய்மா மணியா
லெண்ணின் மாற்றுறு கொழும்பொனு லெண்ணிறந் தனவா
வண்ண மேதகு மாடமா ளிகைகண்மண் டபங்க
ளுண்ணி லாயவச் சுதம்பயில் வளத்தன வுாவோய். (சுஉ)

வேறு.

765 *பாத்துவ முதலாப் பஞ்சவுற் பனனும்
பரமனெம் மிறைவனு மெனல்போல்
[1]வாத்தொடு நிகழும் பஞ்சமா தொழிலும்
வழங்குவ தவன்றிறத் தெனல்போற்
றிாத்தவாம் பஞ்ச பூதமுஞ் சனித்த
செய்கையு [2]மவன்றிறத் தெனல்போற்
காத்தினிற் பஞ்சா யுதங்களே தரித்த
கருணையங் கடவுளா மெனல்போல். (சுஙு)

766 *ஞானமு மழகும் வீரமுந் திருவு
நவையிலா நந்தமு மெமவே
யானவே னையவா முலகமென் பவற்றிற்
கவையமை தியவல வெனல்போல்
வானுற நிவந்த வெழுநிலத் தமைந்த
மாடமா ளிகையின்யாப் புறுத்தைம்
பானிறந் தழீஇய துகிற்கொடி நுடங்கு
பாங்கரின் வயங்குமெம் மறுகும். (சுச)

767 *செம்மையின் யாணர் திவ்விய மணியாற்
செழும்பொன்னுற் றிசைதிசை யெறிக்கும்
பொம்மனு நிவப்பும் வியனுமீ ளிடையும்
[3]பொருவலி னெருமறு கிடைபுக்

[பி-ம்.] [1]வாத்தொடும புகழும் பஞ்சமாத் தொழிலும் வழங்கலு மிவன்றிறத் தெனல்போற். மா. [2]மிவன். மா. [3]பொருந்தலி னெ நமறு கிடைப்புக். மா.

கிம்மறு கெவனிங் கெவற்றுளிம் மாட
மெம்மணி மாடமென் றியாருந்
தம்வயிற் செறிந்தோ ரிமைப்பரு நாட்டர்
தாங்கியு மறிவருந் [1]தகைத்தே. (சுரு)

768 சோதியா லொருமை தோன்றலும் பன்மை
தோன்றலா மையிற்றொகை நிலசய
சாதிசால் புறுபல் சாரசா மவற்றுட்
டங்கிய வணுக்களே நிகரா
நீதியா னுணங்கு கேள்வியின் றுறைபோய்
நிச்சயித் திறைநிலை யுணர்ந்தோர்
பேதியா வுணர்விற் கோட்டமற் றெழுங்கின்
பீடுசார்ந் துளவமை தியவே, (சுசு)

வேறு.

769 முற்கு ணுதியர் புதுவதாய்ப் புதுவதாய் முழுதும்
பொற்பி னெய்தலிற் பூரண பொற்குடம் பூரித்
தற்பி னுண்ணிடை யார்மணி விளக்கமைத் தலர்தூஉய்க்
கற்க வாய்கமழ் சுண்ணம திறைப்பரெங் கணுமே. (சுஎ)

770 நித்த ராதியர் பொலந்துகில் களபநீ ணிலவார்
முத்த மாலிகை முழுமணி மாலிகை முருகார்
கொத்து நாண்மலர் மாலைபே ரணியெதிர் கொடுநின்
றய்த்து முத்தர்பொன் னடியில்வீழ் திறமொடி விலவே. (சுஅ)

771 முதியி னிற்கதிர் மல்கிய தெனமதிப் பனவாங்
கதிர்கொ ணித்திலக் கவிகைசா மரைகள்கைப் பற்றித்
ததியர் மெல்லடித் துணைக்குப சாரம தாகப்
புதிதி னிட்டமென் மலர்த்தவி சொடும்பொலிந் துளதே. (சுகூ)

772 மணியின் மாளையிற் சுடருநெட் டிலைக்குலை வாழை
யணிகொள் பாளைமென் கமுகொடு வாயிலி னமைத்தே
திணிதி ளேங்கிய காமர்தோ ரணந்தடந் தேர்க
டுணிவ ருந்தொகை பட[2]நடு வணதுவன் றுளவே. (எ0)

[பி-ம்,] [1]தகைய, மா. [2]நடு வணைத்துவன் றுளவே,

773 முற்றும் வால்வளைத் திரண்மணி முழாவணி முரசம்
பற்று பேரொலி பழுதில்யா ழிசையொடும் பயில
வுற்ற வானவர் நிகழ்த்துபல் லாண்டொலி யுறவோர்
கற்ற சாமவே தத்தொடுந் திசைதிசை கறங்கும். (எக)

வேறு.

774 இன்பமுந் திருவுந் தருமமும் புகழு
மியலுமின் னிசையுநா டகமு
நன்பொருட் டிறனு மீறிலா நந்த
ஞானமு மழகும்வீ ரியமு
மன்புமல் லருளுங் கருணையும் பிறந்த
தவணத னிடைப்பிற வாத
துன்பமா தியவா மறுதலை யெனவே
தொல்லைநான் மறைதுணிந் துணர்த்தும். (எஉ)

வேறு.

775 நித்தர் முத்தரென் றிருதிறத் தினரவ ணெடுமா
லொத்த காட்சிய ருவர்ப்பில்பே ரானந்த மொடியா
வித்த கத்தினர் வேண்டுருக் கொள்பவர் விளியாச்
சத்த மாதிய வொருபொறி யினுறுகர் தவத்தார். (எங)

776 தாக முண்டெனின் மோகமுண் டெனவுரை சதிரார்
யோக மன்றியே வியோகமென் பதுசிறி துறுதா
ராக மொன்றிளே டுயிரினே டுறைவதே யல்லா
லேக காலத்தி னனேகமா முடலுபி ரெடுப்பார். (எச)

777 வாச வான்பொழிற் சினைதொறுங் குயில்களாய் மயிலாய்த்
தேசு லாமணி வரைதொறு மோதிமத் திரளா
யாசை பூண்டுயர் வடிவெடுத் தாடல்பா டலொடுந்
தேச வாகதி கதியெனத் துதிசெழு தகையார். (எரு)

778 பறவை யின்றிரண் மைந்தர்மங் கையரெனப் பாவித்
துறவு பூண்டுமெய்த் துறவினின் றவர்தம துருவாய்
நறவு ளாயநல் மலர்சொரிந் திறைவனை நயந்தே
துறவு பூண்டருச் சனைசெயு மெவையுமத் தொடர்பே. (எசு)

779 புந்தி யுட்களி பொருந்திமங் கைபர்புமான் களுமா
யந்த மைந்தருந் தமது மங் கைபர்படி வமதாய்
மந்த ரம்பொரு வருமணி மாடவீ திதொறுஞ்
சந்த தங்குழீஇ யாடல்பா டலிற்களி தகையார். (எஎ)

780 இறைகொள் யாவரும் யாவையுந் தமதமக் கியைந்த
முறைகொள் வார்கள்வேண் டுருவமா யிடையென முதனூன்
மறைகொள் வாய்மையான் மபர்வொரு சிறிதுறு வகையா
லறையி லுத்தமச் சேதன ரென்பதா ரறிவார். (எஅ)

781 ஏம மால்வரைக் குலங்களு மேமமால் வரைபோற்
பாம மேயமா ளிகைகளு மவையகப் படுத்துஞ்
சேம மேயவா வரணமுந் திருமறு மார்ப
ஞமம் யாவையு மிறைகொளெவ் வுழியினு நவிலும். (எகூ)

782 காவி யாவையுங் கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துரைக்கும்
வாவி யாவையு மவற்றினற் றுங்கவா வியினுட்
பூவி னங்களும் பூநிரை பொதுளிய புனலும்
யாவு மவ்வகைத் தசேதன முள்ளதெவ் வியல்பால். (அ0)

783 *செறியு மிற்றொறும் புனன்மலர் முதலிய சிறப்பிற்
குறிகொள் மந்திரத் தமைந்துள வுறுப்பினிற் கொடுபோழ்
தறிவி மூர்தவை [1]தலைதடு மாறினு மவையே
நெறிய வாயிறை யுட்கொள நிறைக்குநன் னீரார். (அக)

784 வேண்ட லொன்றைவேண் டாமையின் மையர்வியப் பனவா
மாண்ட வைம்புலன முரணிழந் தேவல்செய் வாத்தா
ராண்ட கைத்திரு நாரணன் குணங்கடா ரகமாய்ப்
பூண்ட புந்தியர் யாதுமோர் குறையுறாப் புனிதர். (அஉ)

785 கேட்ப தங்கவன் குணங்களே வாக்கினுற் கிளப்பான்
வேட்ப துந்திரு நாமமே விமலனா யகனுக்
காட்ப டுந்திற முடையர்யா சேறு[2]மாங் கவர்போற்
றூட்ப டுத்தபொன் முடியின ராயமே தகவார். (அங)

[மூ-ம்.] [1]முறைதடு மாறினு. மா. [2]மங் கவர்போற். சா.

786 போதி ஞானவித் தகத்தினுற் பொறிநெடுந் திகிரி
யேதி யாகியுங் களைகணு யெழில்புரி யநந்த
ஞதி யாகிய தமர்களா யலகிலே னையவரம்
பேதி வானவர் குணத்திறம் பாதுறை பெரியோர். (அச)

787 உருவி லாததிற் பேறெனப் பேரின்ப மொரீஇய
திருவி லாரெனும் பிறர்மத மிழுக்குறத் திரமாம்
பொருவின் மாமணி மண்டபத் தனந்தன்மேற் பொலிந்த
சொருப மாதவற் சென்றுகண் டின்புறுஞ் சுகத்தார். (அரு)

வேறு.

788 தன்னுலகந் தன்னருகென் றிபைந்ததல்லாற்
றன்னைப்போ லாய சால்பிற்
குன்னரிய திருமகளுங் கவுத்துவமு
மொழிந்துளவொப் புமையே யுள்ளார்
நன்னயஞ்சேர் நாயனடி மைத்திறமுந்
திறம்பாதே நட்பி னென்று
மின்னுயிர்கட் கின்னுயிரா மிறைவனிற்பே
ரானந்த மெய்து நீரார். (அசு)

789 முன்னுலகென் றமைதியவா மொருமூன்றில்
விழுமியவாய் முதன்மை பூண்ட
பொன்னுலகத் தயிராணி முதலவரோ
டிணைவிழைச்சுப் புரிதல் போற்றி
யின்னமிர்துண் யோர்தருநீ ழலில்விபுதர்
தொழக்களியிற் றிரனுர் வாழ்வு
மன்னவர்தம் பெருவாழ்விற் கருநாகாய்
விடுமென்று லறைவ தென்னே. (அஎ)

வேறு.

790 நித்த ராமவ ரன்றிமுத் தருணிலத் திருந்தாங்
குய்த்த வூழ்தொடர் தமானவன் றிருமுன முறுரா
யத்த னேடனு பவமிலார் தமையனு பவமாஞ்
சித்த ராய்ப்புறத் துறைவர்கே வலரெனச் சிலரே. (அஅ)

791 ஊழி னிற்பெரு வலியுடன் முறையுள வுளவேழ்
பாழி னைக்கழிந் ததனது ஞாங்காரய்ப் பாந்தே
சூழி ரும்புனல் விரசையக் கரையினுந் தொடர்ந்தே
வாழி முற்குணத் தழிவில்ஞா னநந்த மயமாம். (அகூ)

792 கருணை யந்திரு வுருவொடுஞ் சுடர்விரி கடவுட்
சொருப மானவன் சுகத்தினை யகத்திடாத் துயவுய்த்
திருப மொன்றுடன் றனித்தபுன் சுகத்துவீழ்த் துயிரின்
மருவி யேபுறத் தகத்துறு திருத்திய வகையால். (கூ0)

இரண்டுந் தொடர்.

793 சிந்தை யாற்றனை யனுபவித் தின்புறுச் சிறியோர்
புந்தி யானதைத் திரும்புவித் தருள்செயும் புனித
னந்த மார்க்கமோ டவரையவ் வுலகில்வைத் ததுதா
னெந்த மார்க்கமெப் பொருட்டென் வுணர்வரி தெமக்கே. ()

794 தன்னை யுற்றுரைத் திறைஞ்சிநற் றூர்புனைந் துயிர்கட்
கன்னை யாளொடும் வாழ்வகண் டுரைகள்கேட் பதற்கு
முன்னை நாட்டரு முறுப்பினை யவயவி முயறற்
கென்னை யாண்டவன் செய்ததே ததனொடொன் றிதுவே. (கூஉ)

795 பன்ம ணித்திர ளுரையொடும் பழகிய பாதர்
வின்ம ணித்திரள் பகர்வயிற் கொள்ளுநர் விரைந்தோர்
புன்ம ணிக்குறு பொருள்கொடுத் ததனைநன் பொருளா
மன்ம லர்க்கணி னேக்கிவீற் றிருப்பதே மானும். (கூங)

வேறு.

796 *ஆங்கதற் கணியா மாதியா வாண
மொன்றினுக் [1]கலகில்பே ரண்டம்
வாங்குபு கவவு புரிநெடுந் திகிரி
வரைகளோர் மருங்கினுக் காற்று
வோங்குபு பிறங்கு சிகரகோ புரங்க
ளொருவனீ ராயிரங் [2]காங்க
டாங்குபு துண்டிக் காண்டொறும் வரம்பு
தரித்திடற் கரியதன் மையவே. (கூச)

[பி-ம்.] [1]ளவில். [2]காங்கண், மா.

797 நாற்றிசை யினுக்கும் வாயில்கா வலரெண்
ணுலிரண் டென்பா லவரு
ளாற்றல்சால் குணதிக் கெழுவுறழ் தடக்கை
யமரியல் சண்டப்ர சண்டர்
தோற்றுதென் றிசைக்குப் பத்திர ருடனே
சுபத்திர ராஞ்செய விசையர்
மேற்றிசைக் காவல் வடதிசைக் காவல்
விளம்புதா தாவிதா தாக்கள். (சுரு)

வேறு.

798 அவ்வுலகி னள்ளிடைநாற் றிசையினும்வை
குண்டமென லாதி யாக
வெவ்வுலகு மகத்தடக்கு மூலகொருநான்
கிசைந்ததவண் வாசு தேவர்
செவ்விதினன் மறைதுதிசங் கருடணரா
நியர்சேர்வோ ரவரே தேரி
னிவ்வுலகத் திறைபவர்தம் மகத்திருந்து
முத்தொழிலு மியற்று வோர். (சுசா)

799 ஒருமுதலா யனைத்துயிர்க்கு முயிரெனலா
ஆதியஞ்சா னுண்மை வாய்ந்த
பொருவருசீர்த் திருவுருவ மைந்தெனவே
யாதியதாய்ப் பொலிவி யூகத்
தருண்மலிநா வலரெவரே யண்டாண்ட
பகிரண்டத் துயிர்கட் காகப்
பெருவிறல்கூர் மீனுவ தாரமுத
லொன்பதெனப் பிறந்தார் மன்னே. (சுஎ)

800 நாயகரா யருண்மலிநா ரணரொருநான்
குலகிடையே நயந்த கோணிற்
சேயரிக்கட் டிருமகடன் சினகரநா
மகளுறையுஞ் செம்பொற் கோட்டந்

தாயெனவா னவர்து திக்குங் கழிகவின்கூ
 ரிரதியுறுந் தான ஞானத்
தூயசுடர்க் கொழுந்தெனவாழ் சாந்தியுறும்
 பள்ளியெனத் துளங்கு மாதோ. (௯அ)

801 நடுவணவா முலகிருநான் கினுக்குநடு
 வணவாக நயந்து பாலித்
திடுவனவா மதுபரம வைகுண்ட
 மயோத்தியென வியைந்த தாங்கண்
கடுவெளிமண் டியபரமா காயத்தி
 னகடணவுங் காட்சி மேய
விடுசுடர்மா மணித்திருமா மண்டபமொன்
 றுளதெனமெய் வேதங் கூறும். (௯௯)

வேறு.

802 வசையறு கடவுண் மாமணித் தூணம்
 வரம்பில பத்தியா யிரத்தி
னிசைவன வுவானஞ் செகதிகண் டம்பட்
 டிகையெனுந் தொகையதிட் டானந்
திசைதொறுந் துளங்குஞ் செம்பொனு காமாஞ்
 சேணுயர் வச்சிரப் பித்தி
யிசைநிலா யதுநள் ளிடைதிவ மொருங்கு
 மேயினுட் கொளும்விய லனவே. (௧00)

803 மாதிர மனைத்தும் வெயில்விரி மணிமாண்
 மதலைமீ வயிரநான் மதலைப்
போதிகை பொறுத்த வரிமுரு டேக்கு
 பொலங்கொளுத் திரவரி புணர்ந்து
வேதிகைத் தூணந் துடக்கிவீழ் கொடுங்கை
 மிளிர்கபோ தகவுறப் பமைந்து
சாதிமா மணியாற் பலகைமேற் பரப்பித்
 தழைந்தமூ வேழ்நிலத் தினதே. (௧0௧)

804 தம்பமொன் றினுக்குப் புவனம்யா வையையுர்
தமிதமி தொடுத்தொருங் குருவும்
விம்பமா மேரு வணுவெனும் படித்தா
மேவுதற் குவமைமற் றியாதோ
வும்பர்மா மணியாற் கொழும்பொன்னு லமைதி
யுடையவாய் வெயிற்பிழம் பெறியுங்
கும்பமா னதற்கவ் வோங்கலா யிரத்தெண்
குடுமியு மணுவெனுங் குறித்தே. (கoஉ)

805 நித்திலத் தாம முழுமணித் தாம
நிழல்வயி டூரியத் தாம
முத்தம வனப்பின் மாரகதத் தாம
மொளிசெய்கோ மேதகத் தாமம்
வித்துரு மமுநீ லமுமிடை விராய
விழுமணித் தாமமேல் விதானப்
பத்திக டொறும்பன் னிறநறு மலர்மென்
படலேயி னெடுமின்மைப் பனவே. (கoங)

806 துறைதொறுந் துவன்றி நுடங்குபன் னிறப்பைந்
துகிற்கொடி களின்றொகை குணிக்கி
லறைபுனற் றரங்க மெறிகடற் கான
லதரையுந் தொகைகுறிப் பனவா
மறைமொழி முதல்வ னுவில்வீற் றிருக்கும்
வாணியும் வரம்பில்பா டலினு
னிறைவுறப் புகழ்தற் கரியமண் டபத்தை
நிகழ்த்துவார் நீணிலத் தெவரே. (கoச)

807 *ஆங்கத னடுவட் கணபணு மகுட
மாயிர மிளவெயி லெறிப்பத்
தூங்கிரு டுரீஇப பிறைபுரை யெயிற்றுத்
தொகுதியும் வெண்ணிலா வெழுப்ப
வோங்கிய வறுநூ றுயிரத் தமைந்த
வோசனைப் பாமநெட் டுடலம்
பாங்கர்மண் டலித்த பரிமள நறுமென்
பானிறப் பன்னகம் பரிக்கும். (கoரு)

808 *தருமமெய்ஞ் ஞான முறுவலி பெருக்குந்
தனம்வயி ராக்கிய மெனலாம்
பொருளவைக் கெதிராம் பொருள்களு னின்னும்
புகலிரு நான்குமே காலா
மருமறைச் சிங்கா சனத்தின்மேற் கோண
மனைத்தினெட் டிதழ்விரித் தமைந்த
பருமிதக் காயத் திரியெனும் பொகுட்டிற்
பங்கயா சனத்தின தருகாய். (௧0௬)

809 *கமலவாண் முகப்பைந் தவரிதழ்க் கயற்கட்
காமர்பொற் குடமெனப் புடைக்கு
மமலவண் டரள மணிவட நிரைத்த
வணிமுலைத் துடிபுரை மருங்குல்
விமலையா தியரா மாதரோன் பதின்மர்
விமலநா யகன்றயில் வேலைத்
தமாவெண் டிரையி னிரையெனத் திருவெண்
சாமரை முறைமுறை பணிப்ப. (௧0௭)

810 *வரம்பிலா தவர்க ளுருகெழு சுடரு
மாசிலா மாசையோன் சுடருந்
திரம்பெறச் சுடர்செய் முழுமணிக் கிரணச்
செப்பின்வை குறுதிற மெனவீ
ரிரண்டொடொன் றுய வோசனை நூறு
யிரமெனத் திரண்டபே ருருவிற்
பார்ந்தகற் சொருபின் முடியுறக் கவித்த
பருமணித் திருமுடி வியொடும், (௧0அ)

811 *புகரறத் துளக்கு வானவிற் கழுகு
புரக்கும்வா ளுதலும்வார் குழைதோய்
முகருண் டலமு முபயதா மரைமேன்
மரீஇயவண் டொழுக்கென மதியார்
சீகர்கிழ்த் தவவாஞ் செய்யகண் ணிணையு
நீனிறப் புருவமு மெழில்கூர்
முகமதி யமும்பொற் கொடிமருண் மூக்கு
மூரலுஞ் செங்கனி வாயும். (௧0௯)

812 *வலம்புரிக் கழகு தருதிரு மிடறும்
வயிரகங் கணபுயா சலமுஞ்
சலஞ்சலந் திகிரி யபயமெய் வாதந்
தரித்தநாற் றடக்கையு மார்பத்
தலங்கன்மா லிகையுங் கவுத்துவ மணியு
மாரமு முப்புரி நூலு
நலங்கொள்பீ தகவா டையுந்திரு மருங்கு
நாபியு முதரபெந் தனமும். (ககo)

813 *மதுமலர்க் கமலந் தரித்தகை யிரண்டு
மாதுளங் கனிநிதி தரித்த
புதுமலர்க் கரங்க ளிரண்டுமே தருசீர்ப்
பூமகள் வாமவூ ருவினுங்
கதுமெனத் தரங்க மிரைத்தெழுந் துராய
கடற்கலா பாரியுங் கடவுட்
சதுமுகன் புகழ்தற் கரியபீ ளையுஞ்சந்
ததமிரு மருங்கினும் பொலிய. (ககக)

814 *மணிகொடு திரட்டி மென்மையுய்த் தனவா
மாமைதோ யல்குலுங் கவானு
மணிமுழந் தாளு மாவமே யுவமை
யாமென விணைவிழி களிநற்
கணிகணைத் தாளும் பொலங்கழற் சிலம்பு
கவின்றெடுங் கறங்குமெல் லடியும்
பணிபவர் முடிமேற் கற்பக முகிழ்போற்
பதிந்தழ கமைந்தமெல் விரலும். (ககஉ)

815 *கொண்டமால் வரையோன் றிருபஃ றைம்பரன்
குருமணிச் சிகரபந் தியொடும்
விண்டொட நிவந்த ஞானவே தண்ட
மிமிசைச் சிறந்தபொற் பெனலாய்த்

அலங்காரம்.

59 சுத்தக் கறுப்பென் றுஞ் சொன்னீலப் புள்ளியென் றும்
வத்திரங்கொள் வத்திரங்கள் வர்ச்சித்து—மெய்த்ததிக்காம்

60 எட்டாடை மின்னு ரிடைப்பட்ட வென்றுருவிப்
பட்டாடை மீதாம் பாஞ்சாத்தி—இட்டமுடன்

61 ஆதியந்த மில்லா வடிக டிருமுடிமேற்
சோதி மணிமகுடஞ் சூட்டியே—பூதித்

62 திரிபுண் டாமணிந்து சேணு ரிமய
கிரியுதவுங் கன்னிதனைக் கெங்கா—தானுடனே

63 கூட்டிவைக்கு மாரனைமுன் கோபித்த வக்கினிதன்
வீட்டின் கதவடைத்து மேலிறுகப்—பூட்டி

64 ஒருமுத் திரிபொறித்த தொக்கவே மிக்க
திருநெற்றி யிற்றிலதந் தீட்டிப்—பெருகுதவத்

65 தின்னிசை வீணை யிருவோ ரிசைந்தாடப்
பொன்னூசல் போற்குழைகள் பூட்டியே—மின்னுமணி

---

59. சுத்தக்கறுப்பு-முழுக்கறுப்பு; என்றது யானைத்தோலை; கிருஷ்ணாஜினமுமாம். நீலப்புள்ளி யென்றது புலித்தோலை. வத்திரம்-முகம், ஆடை. இரண்டும் தலையோடு கூடியிருத்தலால் 'வத்திரங்கொள் வத்திரம்' என்றார். வர்ச்சித்து-நீக்கி; "பொல்லா வினைவர்ச்சி யென்றர்ச்சி யேனொரு பூவெடுத்தே" (பழனி இரட்டைமணிமாலை, 20.) மெய்த்த-மெய்யாகிய. திக்கு ஆம்-திசைகளாகிய.

60. மின்னார் இடைப்பட்ட-தாருகாவனத்து மகளிர்களிடையிலேபட்டன; என்றது அவர்களும் திகம்பரராக ஆனமையைப் புலப்படுத்துகின்றது; "திகம்பரரா நுந்தம்மைச் சேர்ந்தடைந்த யாமும், திகம்பரரே யாகிச் சிறந்தோம்" திருவிடை. உலா.

59-60. எட்டுத் திக்காம் ஆடை-எட்டுத் திசையாகிய ஆடை.

61. அடிகள்-சிவபெருமானுடைய. பூதி-திருநீறு.

64. முத்திரிபொறித்தது-முத்திரையிட்டதை.

65. இருவோர்-கம்பளர், அசுவதரர்; தும்புரு நாரத ரென்பாரு முளர்; "தோடுவார் காதன்றே தோன்றாத் துணையையர், பாடுவா ரோரிருவர்க் கிட்ட படைவீடே" (திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம், 16.); "காதி லிரண்டு பேர் கண்டோ ரிரண்டுபேர், ஏதிலாய்க் காணு ரிரண்டுபேர்—பேதைமுலை, உண்ணு ரிரண்டுபே ரோங்குபுலி யூரருக்குப், பெண்ணான பேரிரண்டு பேர்" (தில்லைக்கலம்பகம், 8), "காதி லிருவரிசை காத்திருந்து கேட்பனபோற், சோதி லாவக் குழைசாத்தி" தேவையுலா, 69.

66 மாமாலை முத்து வடமாலை பொன்மாலை
பூமாலை மாலைப் புயத்தணிந்து—தோமறுசீர்

67 இத்தலத்து மான்மியங்க ளெத்தலத்து மின்றெனத்தன்
கைத்தலத்தி னுலுரைக்குங் காட்சியென—வைத்த

68 வரத வபயமு மான்மழுவுங் கொண்ட
கரதலங்கள் சேர்கங் கணமும்—இரவியெனத்

69 தோளணிகண் மார்பந் துளங்குபவீ தம்பதக்கம்
வாளணிகண் முற்றும் வனைந்தருளி—நீளணிகொள்

70 பட்டிகையுஞ் சேர்த்தருண பாதார விந்தமிசைக்
கட்டிசையுஞ் செம்பொற் கழல்புனைந்து—சிட்டர்

71 செவியி னமுதாச் சிலம்புஞ் சிலம்பும்
கவினத் தரித்துக் கனிவாய்ப்—புவிபுகழும்

மகாபூசை.

72 அவ்வியமி னெஞ்சத்தி னதிசைவ ராகமத்தால்
திவ்வியமா பூசை செயமகிழ்ந்து—கவ்வை

திருவீதிக்கு எழுந்தருளல்.

73 மறைமுழங்க வந்துதொழு வார்முழங்க மூவர்
முறைமுழங்கச் சங்க முழங்கக்—குறைவிலந்து

74 துந்துமிகல் லென்று தொனிப்பவகி லாண்டமெல்லாம்
தந்துமுற்றி லாமுலைச மேதனு—எந்தை

75 உலகமெலாங் கண்டுதொழு துய்யவே செம்பொன்
இலகு மணித்திருத்தண் டேறித்—திலகநுதல்

---

66. மாலை புயத்திற்கு அடை.

69. உபவீதம்-பூணுநூல்.

70. பட்டிகை-அரைப்பட்டிகை; இதனை அரியாயோகமென்பர் இளங்கோவடிகள்; சிலப். 14:170. அருணம்-சிவப்பு. கட்டு இசையும்-கட்டுதல் பொருந்தும்.

71. சிலம்பும் சிலம்பும்-ஒலிக்கின்ற சிலம்புகளையும்.

72. கவ்வை-முழக்கம்.

73. மூவர்முறை-தேவாரம்; "மூவர்பாடல்" 109.

76 மின்னார்க ளாட விடையின் கொடியிலங்கப்
பொன்னால வட்டமண்டம் போர்த்தாட—முன்னெடுநாட்

77 போரவி னுட்கிடந்த பிள்ளைமதி வாடுமென
ஈர மதிநெஞ் சிரங்கியே—ஆரமுதம்

78 போதத் திரட்டிப் புகட்டுவபோல் வெள்ளியங்காற்
கோதிலா முத்தின் குடைநிழற்ற—ஆதியிலே

79 ஒன்றாய் விரிவா யொடுக்கமாய்ப் பின்விரிவாய்
நின்றா னிலைமையிது நீர்காணும்—என்றுசொல்லித்

80 தேவருக்கும் யாவருக்குஞ் செப்புவபோற் பஞ்சவண்ணப்
பாவாடை மீது பணிமாற—ஓவாது

81 பைத்த மணியும் பனிமதியு முள்ளடங்க
வைத்த கிரீட மறைத்ததனால்—மொய்த்தனங்கள்

82 கங்கை புகும்வழி காணா சுழல்வனபோல்
மங்கையர்கள் வெண்சா மரையிரட்டத்—துங்க

83 மணிக்கோ புரநிரையின் வாயில் பலசென்
றணிக்கோல வீதி யணைந்து—கணிப்பரிய

திருத்தேரில் எழுந்தருளல்.

84 செம்பொற் கிரியோ திருவா வடுதுறையில்
எம்பிரா னன்ப ரிதயமோ—கம்பைநதி

---

76. அண்டம்-ஆகாயத்தை.

80. பஞ்சவண்ணப்பாவாடை-ஒரு விருது; "பஞ்சவண் ணத்துப் படாகை நுடங்க" (பெருங்கதை); "பகற்பந்தம் பஞ்சவன்னப் பாவாடை யென்னும், விகற்பந்தஞ் சின்னமென்ன மேவும்" சிவந்தெழுந்தபல்லவராயனுலா.

81. பைத்த-விரிந்த. அன்னங்கள் மொய்த்து.

82. கங்கை புகும்வழி காணா-திருமுடியிலுள்ள கங்கையினிடத்தே செல்லுதற்குரிய வழியைக் காணாதனவாகி. இரட்ட-மாறி அசைப்ப.

81-2. வெண்சாமரைக்கு அன்னங்கள் உவமை.

84. திருவாவடுதுறையில் எம்பிரான் அன்பர்-திருவாவடுதுறையாதீன மடத்திலுள்ள அடியார். சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருத்தற்குரிய இடமாக இருத்தல்பற்றி 'அன்பர் இதயம்' உவமை கூறப்பட்டது.

85 சேர்தோண்டை மண்டலத்தோர் செய்தபெரும் புண்ணியமோ
ஈதென்னும் பொற்றடந்தே ரேறியே—நீதிநிறை

86 பாகைச் சரவணதன் பாக்கியமேன் மேல்வளர
ஓகையுடன் சிந்தை யுவந்தமைத்த—நாகரிகச்

87 சோதி நவமணியின் சுந்தரப்பொன் னுபாணச்
சாதிகள்க பாய்த்தகட்டிற் றுமிலங்கக்—கோதில்லாத்

88 திண்டொழுகு பஞ்சணையுஞ் சீர்பொருந்த வெத்திசையும்
கொண்ட பதாகை குடைவிளங்க—மண்டலத்திற்

89 பல்லா யிரகோடி பானு வுதித்ததென
வில்லார்சிங் காதனத்தில் வீற்றிருப்ப—மல்லாரும்

உடன்வருவோர்.

90 தந்தி முகக்கடவுள் சண்முகத்து வேற்கடவுள்
நந்திமுதற் பூதகண நாதருமை—ஐந்துருவ

91 மிக்கசிவன் போற்கடவுள் வேறிலையுண் டென்பவர்க்குத்
தக்கன் மறுதலையே சாட்சியெனும்—உக்கிரனும்

92 பால நயனப் பதினே ருருத்திரரும்
மாலதிருஞ் சூல வயிரவரும்—மேலிசைத்த

93 கற்றுணையா வுற்ற கடல்கடந்து கற்பணையிற்
சொற்றுணையி னலமணர் சூழ்கடந்து—நற்றுணையாய்ச்

---

87. கபாய்—கவசம்; "களிறுதவுக பாய்மிசைப் போர்த்தவள்" (மீனாட்சியம்மைபிள்ளைத்தமிழ், காப்புப். 10); "கம்பக் கரடக் களிற்றின் கபாயணிந்த, அம்பொற் புயத்தார்" சிதம்பரச்செய்யுட்கோவை, 25.

88. பதாகை—பெருங்கொடி.

89. வில்—ஒளி.

90. ஐயைந்துருவம்—இருபத்தைந்து மூர்த்தம்.

91. மறுதலை—ஆட்டுத்தலையாகிய வேறு தலை. உக்கிரன்—வீரபத்திரக் கடவுள்.

92. பாலநயனம்—நெற்றிக்கண்ணையுடைய. அதிரும்—நடுங்கும்.

93. கல்துணையா—கல்லைத் துணையாகக்கொண்டு. சொற்றுணையினல்—சொற்றுணை வேதியன்' என்னும் பதிகத்தால். சூழ்—சூழ்ச்சி.

94 சாரத் திருப்பதிகஞ் சாத்தி மலர்க்கையுழ
வாரப் பணிவிடைகொள் வாக்கிறையும்—பேரறிவால்

95 தேறுஞ் சமயஞ் சிவசமய மொன்றெனவே
கூறும் பரசமய கோளரியும்—வீறொருத்தி

96 வாது நடத்தின் மகிழ்வோனே யாரூரில்
தூது நடத்திவைத்த சுந்தரரும்—மேதகுபேர்

97 ஆனந்த வெள்ளமகத் தாறாக மாறாமல்
ஊனந் தவிர்நயனத் தூற்றெடுக்கத்—தேனூந்து

98 பாவைதிருச் சிற்றம் பலமுடையார் கையெழுத்தாம்
கோவை யுரைத்தெமையாட் கொண்டவரும்—ஓவறுசீர்த்

99 தாதை யடியைத் தடிந்தானைப் பூசித்துத்
தீதகற்றுந் தண்டித் திருத்தேவும்—மாதவனும்

100 கார்கொண்ட மேனிக் கடவுளுமம் போருகனும்
சீர்கொண்ட விந்த்ராதி தேவருடன்—ஏர்கொண்ட

101 பான்மதியுஞ் சொர்க்கமத்ய பாதலத்து மேற்றுவிளக்
கான வொருபணிரண் டாதவரும்—வானகஞ்சூழ்

---

94. வாக்கிறை-திருநாவுக்கரசுநாயனர்.

95. பரசமயகோளரி-திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர். வீறு – வீறுகின்ற. ஒருத்தி-பத்திரகாளியின்.

96. நடத்தின் மகிழ்வோனென்றது இறைவன் திருவாலங்காட்டில் ஊர்த்துவதாண்டவம் செய்த செய்தியைக் குறிக்கின்றது.

97. நயனத்தூற்றெடுக்க: "அழுதடியடைந்தவன்பன்" (திருவிளை. கடவுள்.) என்பர் பரஞ்சோதியார். "போனந்தமுற்றவர்க்கே கண்ணீர்கம் பலையுண்டாகும்" (தாயுமானவர்பாடல்) என்பது இங்கே கருதற்குரியது. ஊற்றெடுப்ப: "கண்கள், தொடுமணற் கேணியிற் சுரந்துநீர் பாய" நால்வர்நான். 4.

98. ஆட்கொண்டவர்-திருவாதவூரடிகள். அவர் கோவையுரைத்தது, "காதலித்து, நானூறு காரிகையை நல்கினேன் வாசகமும்" (திருவாதவூருலா, 73-4) என்பதனாலும், "கோவுக்குக், கோவைசொன்னா னுண்டுநெஞ்சே குற்றால வென்றுமரப், பாவைசொன்னா லுஞ்சொலுமே பாட்டு" (திருக்குற்றலச் சிலேடை. அவை.) என்பதனாலும் விளங்கும்.

100. ஏர்-எழுச்சி; அழகுமாம்.

102 பூதலத்திற் பேறுபெற்ற புண்ணியரு மெண்ணரிய
பாதலத்து மேலான பன்னகரும்—போதநிறை

103 மோனர் தவாத முனிவோரு மெய்ஞ்ஞான
ஆனந்த சித்த ரனைவோரும்—வானந்தம்

104 ஏலப் புவன மிருநூற் றிருபத்து
நாலிற் கடவுளரு நண்ணியே—கோலமணித்

105 தேர்திகழ்வி மானஞ் சிவிகைமுதற் றங்கடங்கள்
ஊர்தி களிலு மூவர்ந்தேறப்—பேரொலிசேர்

வாத்தியங்கள்.

106 தக்கை யுடுக்கை தடாரிதவில் பேரியொரு
மிக்க முழங்க விருதார்ப்ப—மிக்கதொனி

107 மத்தளங்கைத் தாளவொலி மாரி முழக்கொலிபோல்
தத்தளங்கென் றேபாதஞ் சாதிப்ப—எத்திசையும்

108 தும்புரு வீணை சுரமண்டலம் பாடற்
றம்புரு நாதர் தனியிசைப்ப—உம்பரெல்லாம்

109 ஆர்ப்ப மறைக ளருண்மூவர் பாடலண்டம்
போர்ப்பவிசைத் தன்பர் புறஞ்சூழப்—பார்ப்புறத்தில்

110 இன்று புதுத்தே ரிசைந்தழுத்திச் செல்வதனுல்
துன்றுபழந் தேர்வயிறு சூலுளைந்து—நன்றுதவு

---

103. அந்தம்—முடிவு.

102-3. போதநிறைமோனம்: "மோன மென்பது ஞான வரம்பு" கொன்றைவேந்தன்.

104. ஏல—பொருந்த; 177.

106. ஒருமிக்க—ஒருங்கே; 191. விருது—காளம் முதலியன.

107. தத்தளங்கு: தாளக்கட்டு; "மத்தளந் தத்த மழலை யொலிததும்பத், தத்தளந் தத்தந் தளங்கவென" (சிவந்தெழுந்த பல்லவராயனுலா.) பரதம்—பரதநூலிற் கூறிய விதி; ஆகுபெயர்.

108. சுரமண்டலம்—ஒருவகை இசைக்கருவி.

109. மூவர்பாடல்—தேவாரங்கள்.

110. பழந்தேர்—பூமி.

111 பைங்குழவி யொன்றீன்ற பான்மையென மேன்மைதரும்
செங்கதிரோன் றேர்கீட் டிசைதோன்றப்—பங்கயப்பூந்

திருச்சின்னம்.

112 தாட்டுணையா ளங்கயற்கண் சார்கூட லான்வந்தான்
ஆட்டை விடாப்புலியூ ரான்வந்தான்—நாட்டிவைத்த

113 சண்மதத்து மேலான தந்திவனத் தான்வந்தான்
மண்பாவு புற்றிடத் தான்வந்தான் —உண்மையன்பன்

114 ஆவணத்து முற்றும்விலை யாமென் றவன்வந்தான்
பூவணத்து வாசப் பொருள்வந்தான்—மேவினர்தம்

115 துன்பக் கடல்கடத்துந் தோணிபுரத் தான்வந்தான்
இன்பவெள்ளத் தையாற் றிறைவந்தான்—நம்பும்

---

111. கீட்டிசை=கீழ்த்திசை; "கீட்டிசைக்கரியசாத்தனும்" திருவிளை. திருநகரங்கண். 43.

112-9. இக்கண்ணிகளில் தலங்களின் பெயர்களை அழகுபட அமைத்திருத்தல் அறிந்து இன்புறற்பாலது.

112. கூடல்-மதுரை, மணத்தல். ஆட்டை-நடனத்தை; ஆடென்னும் மிருகத்தை. புலியூர்-சிதம்பரம்; "நாட்டுக்கு வாட்டுக்கு நாலுகா லையரின், ஆட்டுக் கிரண்டுகா லானாலும்-நாட்டமுள்ள, சீர்மேவு தில்லைச் சிவனேயிவ் வாட்டை விட்டுப், போமோசொல் லாயப் புலி" (காளமேகத்தின்வாக்கு); "அம்புலியூ ரென்று மணிகொள் சிதம்பரத்தே, வெம்புலியொன் றெந்நாளு மேவுங்கா ணம்மானை, வெம்புலியொன் றெந்நாளு மேவுமே யாமாயின், அம்பலத்தைத் தான்விட் டகலாதோ வம்மானை, ஆட்டைவிட்டு வேங்கை யகலுமோ வம்மானை" (தனிப்பாடல்.); "ஆட்டைப் புலிகாக்கு மம்பலமும்" விறலிவிடு. 181.

113. மதம்-சமயம்; யானையின்மதமென்பது வேறுபொருள். தந்திவனம்-திருவானைக்கா. மண்-பூவுலகம்; புற்றிடத்தான்-திருவாரூர் வன்மீகநாதர்.

114. ஆவணம்-அடிமையோலை, கடைவீதி. பூவணம்-திருப்பூவணமென்னும் தலம். வாசம்-வசித்தல், வாசனை.

115. தோணிபுரம்-சீகாழி.

116 அருங்குமுதச் செவ்வா யறம்வளர்த்த தேவி
மருங்கமரும் காஞ்சிபுரன் வந்தான்—நெருங்குசடா

117 தாரண மாமுனிவோர் தந்தந் துதிக்கைபெற்ற
வாரண வாசி யரன்வந்தான்—பேரணியாய்ப்

118 பாணித் தணிந்தபணிப் பைக்குளடங் காதபெரு
மாணிக்க மாமலை யான்வந்தான்—தாணிறையத்

119 தேங்கோய்வில் லானந்தத் தேனையன்பர்க் கூட்டிவைக்கும்
ஈங்கோய் மலையெம் பிரான்வந்தான்—தீங்கை

120 அடும்பரமன் காளத்தி யந்தாதி கொண்ட
கடம்பைச் சிவசங் கரனும்—நெடுங்கயிலைக்

121 குன்றுடையான் றொண்டர் குழாமுடையான் வந்தானென்
றென்றுதிருச் சின்ன மெடுத்திசைப்ப—மன்றல்

122 இசைந்ததிருத் தேர்வீதிக் கேகவுடன் கூடி
வசந்தன் றிருத்தேர் மருவப்—பசும்பொன்னிப்

துழாங்கள்.

123 பூதலத்துப் பூவையரும் பொன்னுட்டின் மின்னரும்
பாதலத்தி னுககன்னிப் பாவையரும்—சீதமலி

124 கொண்டன் முழக்கங் குறித்தமயிற் கூட்டம்போல்
எண்டிசையுங் கொள்ளா தெதிர்நின்றே—அண்டர்

---

116. அரு குமுதம். மருங்கு-பக்கம், இடை. காஞ்சி—ஒருநகரம், ஒருவகை மேகலை. முப்பத்திரண்டு தருமங்களும் அம்பிகையாற் காஞ்சியில் வளர்க்கப் பட்டனவென்பது இங்கே அறிதற்குரியது.

117. துதிக்கை—துதித்தல், தும்பிக்கை. வாரணவாசி—காசி.

118. பாணித்து—திருந்த அமைத்து; இஃது ஆலயபரிபாஷை; 252. பணிப்பை—ஆபரணப்பை, பாம்பின்படம்.

119. தேங்கு ஓய்வு இல். ஈங்கோய்மலை: இஃது ஈக்களாற் பூசிக்கப் பெற்ற தலம்.

122. வசந்தன்—மன்மதன். அவன் றிருத்தேர்—தென்றல்.

122-3. பொன்னிப்பூதலம்—சோழநாடு.

125 பெருமானை மானைப் பிடித்திடுபெம் மானைப்
பெருமானைப் போர்வைப் பிரானை—ஒருமானை

126 ஆகத்து வைத்தவனை யந்தகனை யங்கணம்போல்
ஆகத்து வைத்தவனை யங்கணனை—ஏகத்

127 தொருவனையான் போற்ற வுவந்தானை யென்றும்
ஒருவனையான் றன்னையரு ளோனைக்—கருவிழியாம்

128 உற்பலத்தா லர்ச்சித்தா ருள்ளன் புடன்பணிந்தார்
பற்பலவாத் தோத்திரங்கள் பண்ணினார்—பொற்பமரும்

குழாங்களின் கூற்று.

129 பாதாதி கேச பரியந்தம் பார்க்கவிழி
போதாதென் செய்வோ மெனப்புகன்றார்—வேதாதி

130 நூலறியா யாரு நுவலறியா நாடியயன்
மாலறியாத் தேவர் வடிவழகைச்—சாலவே

131 கண்டுதவப் பேறுபெற்றோங் காதலுற்றோங் கொன்றையருள்
கொண்டுதவப் பேறெமக்குக் கூடாதோ—ஒண்டொடியார்

132 எல்லார்க்கு நல்லார்க ளென்ப துமக்கிலையோ
கல்லார்க்கு நெஞ்சு கனியாது—தொல்லுலகில்

---

125. பெரும் ஆனைப்போர்வை. ஒருமானை-உமாதேவியாரை.

126. ஆகத்து வைத்தவனை; ஆகம்-பாதியுடம்பில். அந்தகனை-யமனை. அங்கணம்போல் ஆக-சேறுபோல ஆகும்படி. துவைத்தவனை-மிதித்தவனை.

126-7. ஏகத்தொருவனை: "யாவையுமா மேகத்தொருவன்" (திருக்கோவையார், 71.) ஒருவு அனையான்றன்னை-நீங்கிய தாயையுடையவனை; தாயில்லாதவனை யென்றபடி.

128. உற்பலம் அருச்சித்தற்குரிய எட்டுமலர்களுள் ஒன்று.

130. அறியா என்ற பெயரெச்சங்கள், தேவர் என்பதைக்கொண்டு முடிந்தன.

131. தவப்பேறு-தவத்தாலடையும் பயன். அருள்கொண்டு உதவ, பேறு-பெறுதல்.

132. என்பது-என்று மகளிர் கூறப்படுதல்.

133 தன்னுயிர்போன் மன்னுயிர்க்குத் தானிரங்க வேண்டுமென
முன்ன மனுநூன் முறையுரைத்தீர்—என்னசொல்வோம்

134 மிஞ்சு மதிப்பகைக்கும் வேளிரதத் தென்றலுக்கும்
அஞ்சா தரவி னணிகொண்டும்—குஞ்சரமாம்

135 கங்குலுக்கு மைந்து கணையரும்புக் கும்வெட்கும்
துங்கவிழி யாமுச் சுடர்கொண்டும்—புங்கவர்க்கா

136 ஆக்கங் கருதி யமர்க்குத் துணிந்தமதன்
போர்க்குனிவில் வாளி புறப்பட்டுத்—தாக்கமுன்பின்

137 பார்த்தீர் விழித்தீர் பயந்தலைக்கொண் டீருடலம்
வேர்த்தீ ரொருபாதி மெய்யானீர்—தோத்திரமாச்

138 சொல்லவோ வேளுமக்குத் தோற்றானோ தோற்றீர்நீர்
அல்லவோ மாலீ தறியானோ—வல்லமையால்

139 ஆண்பெண் ணிருவருமோ ராடைகட்டச் செய்ததுவும்
வீண்பேச்சோ வுங்கள் விளையாட்டோ—நாண்போக்கித்

140 தானையெல்லாம் போக்கித் தாணியிலெங் கொங்கைமத
யானையெல்லாம் வெட்டவெளி யாக்கியே—சேனையெல்லாம்

---

134. சந்திரனையும் தென்றலையும் பாம்பு உண்ணும்; "தென்காற்று மிந்து வுஞ் சமனே கண்டீர், வீரமா லலங்கா ரர்க்கு விடவரா விடவ ராதோ" (அழகர் கலம்பகம், 73.) குஞ்சரமாம்—மன்மதனுக்கு யானையாகிய.

135. மன்மதன்கணைகளை அரும்பாகக்கூறுதல் மரபு; "சுருப்புநாண் கருப்புவி லருப்புக்கணை தூவ" (மணிமேகலை, 18: 105); "கரும்புஞ் சுரும்பு மரும்பும் பொரும்படைக் காமர்வில்வேள்" (சிதம்பரச்செய். 74.) இருளுக்குச் சந்திரனாகிய கண்ணும், அரும்புகளுக்குச் சூரியனாகிய கண்ணும், மன்மதனுக்கு அக்கினியாகிய நெற்றிக்கண்ணும் பகை என்று கொள்க. புங்கவர்க்கா—தேவர்களுக்காக.

136. முன் தாக்க.

136-7. பின் பார்த்தீர். பயந்தலைக்கொண்டீர்; பயம்—நீர், அச்சம்; சிலேடை.

138. மால்—மயக்கம். ஈது அறியானோ.

139. 'ஓராடைகட்டச்செய்தது' என்றது அர்த்தநாரீசுவரமூர்த்தத்தை நினைந்து.

140. தானை—ஆடை. சேனையென்றது பெண்களை.

141 கும்பிட்டு நம்பகையைக் கும்பிட்ட தென்றுமதன்
தெம்பிட்டுச் சிறிச் சினந்திட்டான்—வம்பிட்டுத்

142 தையலருந் தூற்றினர் சற்றே கடைக்கணித்தால்
மையலரென் றையலர்க்கு வாடோமே—துய்யபுகழ்

143 ஈசரோ வென்றென் றெடுத்துப் பலபலவாப்
பேசு மவரி லொருபேதை—பூசன்மதன்

பேதை.

144 விற்குணத்தைக் கண்டறியா மெல்லரும்பு தானுரைக்கும்
சொற்குணத்தை யோராச் சுகப்பிள்ளை—பொற்கை

145 உழையார் கடம்பலர்மட் டுண்டறியா வண்டு
மழையார்ப் புணாத மஞ்ஞை—இழைபுகா

146 மாணிக்க மீசனுக்கு மாரன் பணிந்துவைக்கும்
காணிக்கை யானதங் கக்கட்டி—சேணிலத்து

147 மன்னுங் கலைபொருந்தா மான்கன்று பாற்படுநீர்
பின்னஞ் செயவறியாப் பிள்ளையன்னம்—புன்கவிஞர்

148 பாட்டி னெழுவாய் பயனிலைபோ லொன்றொன்று
கூட்டி முடியாக் குழலினள்—வாட்டமுறும்

---

141. கும்பு இட்டு—கூட்டமாகி; கும்பென்பது குழும்பு என்பதன் சிதைவு போலும். நம்பகையை என்றது சிவபெருமானை. இங்ஙனம் நினைந்தவன் மன்மதன். தெம்பு—வன்மை; வழக்கு. வம்பு—பழிமொழி.

142. மை அலர் என்று—குற்றமுள்ள பூக்களென நினைந்து; பாணமாக நினையோம் என்றபடி. ஐ அலர்க்கு—ஐந்து மலர்ப்பாணங்களுக்கு.

144. குணம்—தன்மை, நாணியாகிய வண்டு; நைடதம், அன்னத்தைக் கண்ணுற்ற. 12. சொற்குணங்களாவன: இனிமை மெய்ம்மை முதலியன; குறள். 194, பரிமேல்.

145. உழை—மான். கடம்பு: இத்தலவிருட்சம். மட்டு—தேன். மழை ஆர்ப்பு—மேகத்தின் முழக்கத்தை. இழை—ஆபரணத்தில்.

147. கலை—ஆடை, ஆண்மான். பாற்படுநீர்—பாலோடு சேர்ந்த நீர், பகுதிப் பட்டதன்மை. பின்னஞ்செய—வேறுபிரித்தறிய.

149 அண்டத் தமரரைமுன் னஞ்சலெனக் காத்தசிவன்
கண்டத் தமர்விடம்போற் கண்ணினாள்—மண்டுபுனற்

150 செல்லாருஞ் சோலைத் திருவால வாயதனில்
வில்லாரு மிந்த்ர விமானத்துட்—கல்லானை

151 சித்தரு ளாற்கரும்பு தின்னுமங்நாட் டென்னனணி
முத்துவடம் போலுமிள மூரலாள்—நத்துலவு

152 பாணிக்குட் சிற்றரும்பாம் பங்கயம்போல் வெற்றிமதன்
தூணிக்கு ளக்கணையின் றோற்றம்போல்—வாணிதொழு

153 நாரிசெங்கை யான்மறைத்த நாத னிருவிழிபோல்
சூரியனிற் சந்த்ரகலை தோய்ந்ததுபோல்—வாரிதியில்

154 பண்டமுத கும்பம் பதிந்திருந்தாற் போலவெளிக்
கொண்டினிமேற் றோன்றுங் குவிமுலையாள்—தொண்டர்

155 அரகர சங்கரவென் றானந்த வின்பக்
குரைகடற்கு ளாகிக் குளித்துப்—பரவசமாய்

156 ஏறுடையான் முன்ன ரிசைநாத் தழுதழுத்துக்
கூறுந் துதிபோற் குதலையாள்—வீறுடைய

157 வள்ள திருச்சடைமேல் வைத்தபிறை போற்களங்கம்
எள்ளளவு மெய்தா விதயத்தாள்—உள்ளமகிழ்

158 பூவையுடன் பேசியந்தப் பூவைசொன்ன சொல்லைமாப்
பாவைக்குத் தானே பயிற்றுவாள்—ஆவலுடன்

---

149. சிவபிரான் கண்டத்தில் உள்ள விடம் கொல்லுந்தன்மை உடைய தன்றாதலின் அஃது இவள்கண்ணுக்கு உவமை கூறப்பட்டது.

150. செல்—மேகம். வில்—ஒளி. இந்த்ரவிமானம்—இந்திரனாலமைக்கப் பட்ட சோமசுந்தரக்கடவுளது விமானம்.

151. சித்தர்—எல்லாம்வல்லசித்தர். முத்துவடம்—முத்துமாலையை; திரு விளை. 21:23.

152. பாணிக்குள்—நீருக்குள். அக்கணையென்றது தாமரையரும்பாகிய கணையை.

153. நாரி—உமாதேவியார்.

157. இறைவன் அணிந்த பிறைக்குக் களங்கம் இல்லை.

158. பூவை—நாகணவாய்ப்புள்.

159 முத்து வயிர முழுநீலங் கோமேதம்
வித்துரும மாணிக்கம் வெள்ளிசெம்பொன்—இத்தனையும்

160 அட்டி லடுகலங்க ளம்மி யுரலுலக்கை
வட்டிலெனச் சோறு வருத்தானும்—கிட்டமுறும்

161 அன்ப ருலகத் தருந்தா தருந்திடுசிற்
றின்பமெனக் கையா லெடுத்துண்டு—நன்கமைந்த

162 வீதிக் கணித்தாக மேவுதலு நூபுரங்கள்
நாதிக்கக் கைத்தாயர் நற்றாயர்—பேதையுடன்

163 சென்று பரனைத் தெரிசித்தா ரவ்வளவில்
இன்றுபுதுத் தேர்மீதி லீங்கிவரார்—என்றதுமே

164 அண்டம் புவன மருஞ்சக்ர வாளகிரி
விண்டலமேழ் பாதலம்பொன் மேருவரை—மண்டலங்கள்

165 சிற்றிலா கச்சமைத்துச் செல்வவிளை யாட்டயரும்
பற்றுக் குதலைமொழி பாலனென—மற்றிவளும்

166 நாடரிய பாலனுட னிருந்து கூடவிளை
யாடநம தில்லி லழையுமெனக்—கோடாத்தில்

167 மையேந்து சோலை மதுரை நகர்க்கவுரி
கையேந்து பாலனருட் காபாலன்—மெய்யடியான்

---

160. வட்டில்—ஒருவகைப்பாத்திரம்; "பொன்வட்டில் பிடித்துடனே புகப்பெறுவ னுவேனே"; (பெருமாள்திருமொழி); "கறையடிச் சுவடெனுங் கனக வட்டில்கள்" காஞ்சிப். திருநகரப். 14.

162. நாதிக்க—முழங்க; "மணிமுரசம், நாதிக்கும் பாண்டிவள நாட்டினன்" விறலிவிடு. 38.

165. குதலை மொழி பாலன்—அம்பிகையைப் பாகத்தில் உடையவன்; குதலைமொழி—அம்பிகை; பால்—பாகம்; குதலையை மொழிகின்ற சிறுவனென்பது வேறுபொருள்.

166. கோடரம்—மரக்கிளை.

167. மை—மேகத்தை. கவுரி கையேந்துபாலனென்பதன் வரலாற்றைத் திருவிளையாடல் விருத்தகுமாரபாலரானபடலத்தாலுணர்க. காபாலன்—கபால மென்னும் கூத்துடையவன்; "காபால மாடுங்கால்" (கலி. கடவுள்.) அடியான்—திருவள்ளுவர்.

168 திங்கட் சுதையெனவே செய்யுமொரு முப்பாலும்
சங்கத்தி னூட்டுந் தமிழ்ப்பாலன்—அங்கசனுக்

169 காமளவு நாமத் தனங்கனெனப் பின்னுமொரு
நாமந் தரித்தநய னப்பாலன்—மாமறைக்கும்

170 அப்பாலுக் கப்பால னன்பாலுன் பாலணையும்
இப்பால் விளையாட்டி னெய்துமோ—செப்புகெனத்

171 தேர்திரும்ப மற்றோர் தெருவி லிவளைமட
வார்திரும்பக் கொண்டு மனைபுகுந்தார்—மீதொருத்தி

பெதும்பை.

172 பேதைகுணம் பாதிமங்கைப் பெண்குணத்திற் பாதிகலந்
தோது பருவ முறுபெதும்பை—காதலெனும்

173 வித்தங் குரித்துவளர் மென்பூஞ் சிறுகொடிக்குச்
சித்தங் கொழுகொம்பாஞ் செய்கையினாள்—மெய்த்தவங்கள்

---

168. திங்கட்சுதை-சந்திரனிடத்துள்ள அமுதம். முப்பால்-திருக்குறள்; மூவகைப்பாலென்பது வேறுபொருள்; "முப்பாலும், மிஞ்சப் புகட்ட மிகவளர்ந் தாய்" (தமிழ்விடுதூது, 25.) சங்கம்-தமிழ்ச்சங்கம், சங்கு; "அல்லம தேவன் சரிதத் தீம்பால், புண்ணியர்தஞ் செவிவாயிற் றமிழ்ச்சங்கத் தான்முகந்து புகட்டி னானால்" (பிரபு. துதிகதி, 11.) தமிழ்ப்பாலன்-தமிழின் பகுதிகளை உடையவன். அங்கசன்-மன்மதன்.

169. நயனப்பாலன்-கண்ணை நெற்றியிலே உடையவன்; பாலம்-நெற்றி.

170. எய்துமோ-வருவானோ.

167—70. இப்பகுதியோடு, "யாவன் பால னிவன்புக லென்றேன், மேவன் பாநகை மேவுறப் புரிந்து, முன்னிவன் பெருமறை மொழிக்கப் பாலன், மன்னிவன் பாராரையின் வளர்கப் பாலன், மூர்த்தி முதலா மொழிமுப் பாலன், சீர்த்திகொ ணீற்றொடு திகழ்கட் பாலன், அறுவகைச் சமயத் தறுவகைப் பாலன், மறுவகை சுருதி மணத்தக பாலன், ஆறா ரூப வவைக்கப் பாலன், மாறா தியற்றி வயக்குகா பாலன் வளர்தரு தெய்வ மனுச்சா பாலன், தளர்வரு கௌரி தனக் கமும் பாலன், தழைதரு மிந்நாட் சைவபரி பாலன், பிழைதரு தன்மையில் பெருந்தவப் பாலன்" (*அம்பலவாணதேசிகர்கலம்பகம், 51.) என்பது ஒப்பு நோக்கற்குரியது.

173. வித்து அங்குரித்து-விதைமுளைத்து.

---

*இந்நூல் மகாவித்துவான் ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

174 ஈட்டினு மீசனரு ளெய்தி முடிப்பதுபோல்
கூட்டி முடிக்குங் குழலினாள்—நாட்டநுதல்

175 ஏற்குமெம்மான் கைம்மா னினமோ வெனமருண்டு
பார்க்கும் புதியமருட் பார்வையாள்—சீர்க்கமலன்

176 இவ்வளவு செய்தோ மினிநிகரி லாதவெழில்
அவ்வளவு பூரித் தமைப்பதனுக்—கிவ்வாறென்

177 றேலத்தன் சிந்தையுள்ளே யெண்ணி முடிக்குநிகழ்
காலத் தமைந்தமுலைக் கன்னிகையாள்—சாலநிறை

178 விற்பளிங்கு மாளிகையின் மேனிலத்து மின்னனைய
பொற்பளிங்கு வாருமெனப் புந்திமகிழ்—அற்புடைய

179 தன்னனைய பெண்க டனித்தனியே சூழ்ந்திருக்க
வென்னனைமுற் றுமுலைபங் கீசனெழில்—மன்னுதிருக்

180 கந்தரம்போ னீலக் கழங்குங் களங்கமில்லாச்
சந்திரன்போன் முத்தின் றனிக்கழங்கும்—எந்தையுடற்

181 பாதியன்ன பச்சைப் பசுங்கழங்கும் பாதியெழிற்
சோதிமா ணிக்கச் சுடர்க்கழங்கும்—தாதலரும்

182 கொன்றையந்தே னன்னநிறக் கோமே தகக்கழங்கும்
துன்றுகங்கை போல்வயிரச் சொற்கழங்கும்—மன்றுடையான்

183 வேணியன்ன செம்பவழ மென்கழங்கும் பங்கயப்பூம்
பாணி யதனிற் பரிந்தெடுத்து—மேணிலத்துப்

---

175. கைம்மான் மருண்டு பார்க்கும் என இயைக்க.

176. பூரித்து-நிறைத்து.

177. ஏல-பொருந்த. கன்னிகை-அரும்பு.

178. பொற்பன் இங்கு வாரும் என்று அவர்களை அழைக்க.

179. என் அன்னை.

180. கந்தரம்-கழுத்து.

180-81. உடற்பாதி-உமையின் திருவுருவத்தை. பாதி- சிவபெருமானுடைய திருவுருவம்.

182. கோமேதகம் தேனின் நிறமுள்ளது; "கோமேதகத்தை, மருவுவயிரேயத்தின் மீது தூய மதுத்துளிமே வியதென்பர்" திருவால. 25:21.

183. வேணி-சடை. பாணி-கை.

184 பாகாங் குதலைமொழிப் பாவைகுறித் தொன்றையெடுத்
தேகாம் பரத்தி னிசைபாடி—வாகாகக்

185 கூடு மிரண்டெடுத்துக் கொண்டாடி யன்றிருவர்
தேடு மலையின் செயல்பாடி—நாடரிய

186 வள்ளிதழி மூன்றெடுத்து மன்னு திரிசிராப்
பள்ளி யெனுந்தலத் தைப்பாடி—உள்ளமகிழ்

187 வாடலா னாலென் றடுத்தெடுத்து நான்மாடக்
கூடல்வளம் பாடிமிகக் கொண்டாடித்—தோடவிழும்

188 கிஞ்சுகப்பூஞ் செவ்வாய்க் கிளிமொழியா ளைந்தெடுத்துப்
பஞ்சநதி மான்மியத்தைப் பாடியே—கஞ்சவிழி

189 அத்திறத்தா லாறெடுத்தன் றாறுமின்னா ரட்டமா
சித்திபெற்ற மெய்த்தலத்தின் சீர்பாடிக்—கைத்தலத்தில்

190 ஏழெடுத்துப் பாரிடத்தி லித்தலங்க ளாதியா
ஏழுலகத் தெம்மா னிசைதலங்கள்—சூழுறும்பே

191 றெல்லாங் கடம்பநக ரெய்தினோர்க் குண்டெனவே
எல்லா மொருமித் தினிதெடுத்துச்—சல்லாப

---

184. பாகு-தேன்பாகு. ஏகாம்பரம்-காஞ்சியிலுள்ள திருவேகம்பமென்னும் தலம்.

185. மலை-திருவண்ணாமலை.

186. வள்ளிதழி-பெதும்பை. திரி-மூன்று.

187. நான்மாடக்கூடல்-மதுரை; நான்குமாடங்கள்கூடிய இடம் என்பது இதன் பொருள்; நான்குமாடங்களாவன கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாயென்பன; இவற்றைப்பற்றிய வரலாறு மதுரைக் காஞ்சி, 429-ம்அடி உரையின் அடிக்குறிப்பால் உணரலாகும்.

188. கிஞ்சுகப்பூ-முள்ளுமுருக்கைப்பூ. பஞ்சநதி-திருவையாறு. கஞ்சவிழி-தாமரைபோன்ற கண்ணையுடைய பெதும்பை.

189. மெய்த்தலம்-பட்டமங்கை; இது பட்டமங்கலமென இக்காலத்து வழங்கும்; "பட்ட மங்கையிற் பாங்கா விருந்தங், கட்டமா சித்தி யருளிய வதுவும்" திருவாசகம், கீர்த்தித். 62-3.

191. ஒருமித்து-ஒருங்கே; "காதலிருவர் கருத்தொருமித்-தாதரவு, பட்டதே யின்பம்" ஔவைபாடல்.

உ

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1932-ம் ஏப்ரல்மாத வரவு செலவு கணக்கு.

விவரம்	வரவு 1932 ஏப்ரல்			வரவு 1931 ஏப்ரல்			விவரம்	செலவு 1932 ஏப்ரல்			செலவு 1931 ஏப்ரல்		
I General Section :							I General Section :						
(1) மாதச்சந்தாவகையில் வரவு...	70	...	...				(1) சங்கம்மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	113	8	9			
(2) பாங்கில் போடப்பட்டுள்ள தொகைக்கு வட்டிவகையில் வரவு ...	625	...	...				(2) சங்கக்கலாசாலை உபாத்தியாயர்கட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	127	...	...			
(3) சங்கக்காவிவிடத்திக்கு மாத வாடகைவரவு ...	28	...	...				(3) சங்கக்கலாசாலை மாணவர்களுக்குப் போஷணைக்காகச் செல்லாக்கியது. ...	138	9	...			
(4) Miscellaneous வரவு ...	4	5	...				(4) Stationery, contingencies வகையிற் செலவு ...	2	...	...			
							(5) பாண்டியன் புத்தகசாலை உபயோகத்துக்கு வரும் பத்திரிகைக்குச் சந்தாசெல்லாக்கியது. ...	7	2	...			
மொத்தம் ரூ ...	727	5	...	3189	11	...	(6) தபால், தந்திவகையிற்செலவு	3	15	...			

II Editorial Section:						
(1) சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களிடமிருந்து சந்தாவகையில் வரவு.	24	9	...			
(3) 'செந்தமிழ்'ப் பத்திரிகைக்குச்சந்தாவகையில்வரவு ...	12	3	...			
(3) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்றவகையில் வரவு ...	112	...	...			
(4) செந்தமிழ்ப் பழையபிரதிகள் விற்றவகையில் வரவு. ...	9	...	...			
மொத்தம் ரூ ...	157	12	...	44	1	...

(7) சங்கமாபீசு சில்லறைவேலைகள் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி பைண்டிங்கூலி வகையிற் செலவு.	26	4	...			
(8) சங்கப்பரீக்ஷைகள் சம்பந்தமாகச் செலவு ...	8	13	...			
மொத்தம் ரூ	427	3	9	431	13	3
II Editorial Section:						
(1) ஷை ஆபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	35	...	...			
(2) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் அச்சிடும் சம்பந்தமாக ஸ்டேஷனெரி கண்டின்ஜன்ஸி வகையிற் செலவு. ...	...	6	...			
(3) ஷை சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி பைண்டிங்கூலி வகையிற் செலவு ...	69	4	...			
(4) தபால் தந்திவகையிற் செலவு	22	...	...			
மொத்தம் ரூ ...	126	10	...	162	9	...

III Press Section :

	Rs.	As.	Ps.	Rs.	As.	Ps.
(1) அச்சுக்கூலிவகையில் வரவு.	82	12	...			
(2) ஷை அச்சுவேலைகட்காக வாங்கிய காகிதங்கட்குக் கிரயம் வரவு ...	...	4	...			
(3) பைண்டிங் கூலிவகையில் வரவு ...	44	11	...			
மொத்தம் ரூ ...	127	11	...	211	12	...

III Press Section :

	Rs.	As.	Ps.	Rs.	As.	Ps.
(1) அச்சாபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	90	4	8			
(2) ஷை ஆபீஸ் Stationery contingencies வகையிற் செலவு.	10	10	11			
(3) பைண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ..	31	7	11			
(4) ஷை ஆபீஸ் Stationery Contingencies வகையிற் செலவு.	10	7	9			
மொத்தம் ரூ. ...	142	15	3	198	6	11

ஆகமொத்தம் வரவு ரூ. ...	1012	12	...	3445	8	...
மாத ஆரம்பத்திலிருந்த கை விருப்புத்தொகை ரூ. ...	16235	3	10	10144	3	6
ஆகமொத்தம் ரூ. ...	17247	15	10	13589	11	6

ஆக மொத்தம் செலவு ரூ.	696	13	...	792	13	2
மாதமுடிவில் மீதியிருப்புத் தொகை ரூ. ...	*16551	2	10	12796	14	4
ஆக மொத்தம் ரூ. ...	17247	15	10	13589	11	6

*By M. U. C. C. S.
Pass Bk. Rs. 5000- 0- 0
M.R.C.C. Bank
Pass Bk. Rs. 11044- 6- 7
Cash on hand Rs. 506-12- 3

16551- 2-10

Audited and found correct.

V. S. RAMASWAMI,

AUDITOR.

10—8—1932.

LAKSHMINARAYANAN,

Manager,

MADURA TAMIL SANGAM.

5—5—1932.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1932-ம்௵ மேமாத வரவு செலவு கணக்கு.

விவரம்.	வரவு 1932 மே			வரவு 1931 மே		
I GENERAL SECTION:						
(1) மாதச்சந்தா வகையில் வரவு ...	50	...	...			
(2) சங்கக்காலியிடத்துக்கு மாத வாடகை வரவு ...	28	...	...			
(3) Miscellaneous வரவு ...	1	10	...			
மொத்தம் ரூ ...	79	10	...	25181	13	6

விவரம்.	செலவு 1932 மே			செலவு 1931 மே		
I GENERAL SECTION:						
(1) சங்கம் மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	120	...	...			
(2) சங்கக்கலாசாலை உபாத்தியாயர்களுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	127	...	...			
(3) Stationery contingencies வகையிற்செலவு ...	...	5	...			
(4) தபால், தந்திவகையிற் செலவு	2	...	...			
(5) சங்கமாபீசு சில்லறைவேலைகள் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி, பைண்டிங்கூலி வகையிற் செலவு ...	1	8	...			
மொத்தம் ரூ ...	250	13	...	25273	1	3

II Editorial Section:

	ரூ	அ	பை	ரூ	அ	பை
(1) சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களிடமிருந்து சந்தாவகையில் வரவு ...	148	5	...			
(2) 'செந்தமிழ்'ப் பத்திரிகைக்குச் சந்தாவகையில் வரவு ...	114	11	...			
(3) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்றவகையில் வரவு ...	95	2	...			
(4) விளம்பரசார்ஜ் வரவு ...	4	...	...			
மொத்தம் ரூ ...	362	2	...	106	5	...

II Editorial Section:

	ரூ	அ	பை	ரூ	அ	பை
(1) ஷை ஆபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	35	...	...			
(2) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் அச்சிடும் சம்பந்தமாக ஸ்டேஷனெரி கண்டின்ஜன்ஸி வகையிற் செலவு. ...	3	5	...			
(3) ஷை புத்தகங்கள் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி, பைண்டிங்கூலி வகையிற் செலவு. ...	52	...	...			
(4) தபால், தந்திவகையிற் செலவானது. ...	10	10	...			
மொத்தம் ரூ ...	100	15	...	122	10	...

III PRESS SECTION:						
(1) அச்சுக்கூலி வகையில் வரவு ...	79	8	...			
(2) ஷை அச்சுவேலைகட்காக வாங்கிய காகிதங்கட்குக் கிரயம் வரவு ...	10	1	...			
(3) பைண்டிங்கூலி வகையில் வரவு ...	33	15	...			
மொத்தம் ரூ ...	123	8	...	156	6	...

III PRESS SECTION:						
(1) அச்சாபீஸ்சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	90	11	5			
(2) ஷை ஆபீஸ் Stationery Contingencies வகையிற் செலவு.	20	...	...			
(3) பைண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது	34	...	6			
(4) ஷை ஆபீஸ் Stationery Contingencies வகையிற் செலவு	26	7	6			
மொத்தம் ரூ ...	171	3	5	180	2	3

ஆகமொத்தம் வரவு ரூ ...	565	4	...	25444	8	6
மாத ஆரம்பத்திலிருந்த கையிருப்புத்தொகை ரூ ...	16551	2	10	12796	14	4
ஆகமொத்தம் ரூ ...	17116	6	10	38241	6	10

ஆக மொத்தம் செலவு ரூ ...	522	15	5	25575	13	6
மாத முடிவில் மீதி இருப்புத் தொகை ரூ ...	*16593	7	5	12665	9	4
ஆகமொத்தம் ரூ ...	17116	6	10	38241	6	10

*By M. U. C. C. S.
Pass Book Rs. 5000- 0- 0

M. R. C. C. Bank
Pass Book Rs. 11094- 6- 7

Cash on hand Rs. 499- 0-10

16593- 7- 5

Audited and found correct,

V. S. RAMASWAMI,

AUDITOR,

10—8—32.

LAKSHMINARAYANAN,

Manager,

MADURA TAMIL SANGAM.

7—6—1932.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தில் விற்கப்பெறும் புத்தகங்கள்.

சங்கப்பிரசுரம்.

		ரூ.	அ.	பை.
1.	ஞானாமிர்த மூலமும் உரையும்	1	0	0
2.	சைவமஞ்சரி	1	8	0
3.	யாப்பணியிலக்கணங்கள்	0	10	0
4.	வைத்தியசாரசங்கிரகம்	5	0	0
5.	பன்னூற்றிரட்டு	3	0	0
6.	மகாபாரதம் அரும்பதவுரையுடன்	4	0	0
8.	தமிழ்ச்சொல்லகராதி உயிர்வருக்கம் முடிய. முதற்பாகம்.	6	0	0
	ஷை இரண்டாம்பாகம்	4	8	0
	ஷை மூன்றாம்பாகம்	5	0	0
10.	தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் (நச். உரை முதலிய)	1	12	0
11.	திருவருணைக்கலம்பகம்	0	6	0
12.	அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ்	0	8	0
13.	கலைசைச்சிலேடைவெண்பா	0	5	0
14.	தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி	1	4	0
15.	திருவாரூர் நான்மணிமாலை	0	4	0
	பன்னூற்றிரட்டு (செலக்ஷன்)	0	4	0
	திருவாலவாய்த் திருநீற்றுப்பதிகம் முதலியன	0	1	0

செந்தமிழ்ப்பிரசுரம்.

		ரூ.	அ.	பை.
1.	ஐந்திணையைம்பது உரையுடன்	0	3	0
2.	கணநூல் (5) இனியதுநாற்பது (உரையுடன்)	0	3	0
4.	புலவராற்றுப்படை	0	3	0
6.	நேமிநாதம் (உரையுடன்)	0	12	0
*7.	திருநூற்றந்தாதி (உரையுடன்)	0	8	0
8.	திணைமாலைநூற்றைம்பது (உரையுடன்)			
*9.	அநுமானவிளக்கம்	0	2	0
10.	அட்டாங்கயோகக்குறள்			
12.*	பன்னிருபாட்டியல்	0	4	0
13.	நான்மணிக்கடிகை (பழைய உரை)	0	2	0
14	முத்தொள்ளாயிரச்செய்யுட்கள்	0	3	0
15.	திருச்செந்திற்கலம்பகம்	0	8	0
16.	திருவாரூருலா	0	12	0
17.	சுகசந்தர்சனதீபிகை	0	4	0
18.	இயற்கைப்பொருட்பாடம்	0	3	0
19.	தேவையுலா	0	2	0
20.	நரிவிருத்தம்	0	8	0
21.	சிதம்பரப்பாட்டியல் (உரையுடன்)			
22.*	திருக்கலம்பகம் (ஷை)			
23.*	விக்கிரமசோழனுலா	0	1	0
24.	குருமொழிவினாவிடை	0	2	0
25.	கேசவப்பெருமான் இரட்டைமணிமாலை	0	1	0
26.	திருத்தணிகைத்திருவிருத்தம்	0	8	0
27.	மதுரைத்திருப்பணிமாலை			
28.*	சந்திராலோகம்	1	0	0
29.	சோழவம்சசரித்திரச்சுருக்கம்			

30.	ஞானமிர்தக்கட்டளை	0	3	0
31.	பாண்டியம்	0	4	0
32.	மநீஷாபஞ்சகம்	0	8	0
33.	வேளிர்வரலாறு	0	8	0
34.	அகப்பொருள்விளக்கம்	1	4	0
35.*	திருமந்திர நூறுபாட்டுக்குரை ...			
36.	உவமானசங்கிரகம்	0	1	0
37.	மாறனலங்காரம் மூலமும் உரையும்	4	8	0
38.	திருப்புல்லாணிமாலை	0	2	0
39.	பழமொழி மூலமும் பழையஉரையும் (முதல் 100 செய்.)	1	0	0
40.	திருமாலிருஞ்சோலைமலை அழகர்பிள்ளைத்தமிழ் ...	0	8	0
41.	பொருட்டொகைநிகண்டு	0	6	0
42.	அகராதிநிகண்டு	0	12	0
43.	மேகவிடுதூது	0	2	0
44.	திருக்குற்றாலமாலை	0	2	0
45.	தண்டலையார்சதகம்	0	4	0
46.	இராமோதந்தம்	0	3	0
47.	பழமொழிமூலமும் பழைய உரையும் (2-வது 100செய்.)	1	0	0
48.	சேதுநாடுந் தமிழும்	0	6	0
49.	கடைவள்ளலார்காலம்	0	6	0
50.	தமிழரும் ஆந்திரரும்	0	4	0
51.	மதங்கசூளாமணி	1	0	0
52.	கூடற்புராணம்	0	10	0
53.	திருவள்ளுவர்	0	6	0
	ஷை ஆங்கிலத்தில்	0	6	0
54.	அரும்பொருள்விளக்க நிகண்டு	1	4	0
55.	மாறனகப்பொருளும் திருப்பதிக்கோவையும் ...	0	12	0
56.	பாப்பாவினம்	0	10	0
57.	மதுரைமும்மணிக்கோவை	0	5	0
58.	பழனிப் பிள்ளைத்தமிழ்	0	3	0

* இவ்வடையாளமிடப்பட்டவை இப்போது கைவசமில்லை.

குறிப்பு:-1. சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை அரிய பெரிய விஷயங்களைக்கொண்டு வெளியாகிவரும் "செந்தமிழ்"ப் பத்திரிகைக்கு வருஷச் சந்தா ரூ. 4. தனிப்பிரதியின் கிரயம் அணா 8. வெளிநாடுகளுக்கு வருஷச் சந்தா ரூ. 4—8—0. இதுவரை 29 தொகுதிகள் பூர்த்தியாயிருக்கின்றன. இவற்றுள் 1, 2, 3, 7, 8, 9, 10, 16-ம் தொகுதிகள் கைவசமில்லை. பைண்டு செய்யப்பெறாததொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு ரூ. 4—0—0-வீதமும், பைண்டு செய்யப்பெற்ற தொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு ரூ. 4—12—0 வீதமும் விற்கப் பெறும். வி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

2. சங்கப்பிரசுரம், செந்தமிழ்ப்பிரசுரம், செந்தமிழ் முழுத்தொகுதி—இவற்றுள் ஒவ்வொருபுத்தகத்திலும் ஒரேதடவையில் 10 பிரதிகளும் அதற்கு மேற்பட்டும் வாங்குவோர்கட்கு மொத்தக்கிரயத்தொகையில் 100க்கு 10 வீதம் கமிஷன்தள்ளிக்கொடுக்கப்படும்.

லக்ஷ்மீநாராயணையர், மானேஜர்.